

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. balandžio 24 d.*

„Viešoji tarnyba — Sutartininkai pagalbinėms užduotims — KTĮS 3b straipsnis — Viena po kitos sudarytos tarnautojo sutartys — Terminuoti sutartis — Sprendimas nepratęsti sutarties — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Pagalbos prašymas — Teisė būti išklaustyam — Deliktinė atsakomybė“

Byloje T-584/16

HF, gyvenanti Busvalyje (Belgija), atstovaujama A. Tymen, advokato,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą L. Deneys ir S. Alves,

atsakovą,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti Parlamento sprendimą nepratęsti ieškovės, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutarties ir, antra, atlyginti ieškovės iš esmės dėl šio sprendimo tariamai patirtą žalą

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai P. Nihoul ir J. Svaningsen (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė HF buvo įdarbinta Europos Parlamento sudaryti tarnybos sutartis įgaliotos tarnybos (toliau – STSĮT) remiantis viena po kitos sudarytomis sutartimis, atitinkamai nuo 2003 m. sausio 6 d. iki vasario 14 d., nuo 2003 m. vasario 15 d. iki kovo 31 d., nuo 2003 m. balandžio 1 d. iki birželio 30 d. ir nuo 2003 m. liepos 1 d. iki 31 d., kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims, priskiriant prie pareigų grupės, numatytos iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios redakcijos Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose (toliau –

* Proceso kalba: prancūzų.

KTIS). Ieškovė buvo įdarbinta Informacijos ir viešųjų ryšių generalinio direktorato (GD) (dabar – Komunikacijos GD) Žiniasklaidos direktorato Garso ir vaizdo padalinyje (dabar – skyrius) (toliau – Garso ir vaizdo skyrius). Šiame skyriuje ji ėjo B kategorijos V grupės 3 klasės asistento pareigas.

- 2 Nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. iki 2004 m. liepos 31 d. ieškovė buvo įdarbinta Prancūzijoje įsteigtos bendrovės, kuri teikė paslaugas Parlamentui, produkcijos administratore, siekiant atsižvelgti į padidėjusį veiklos krūvį, susijusį su Garso ir vaizdo skyriaus produkcijos administravimu. Ši sutartis bendru ieškovės ir minėtos paslaugas teikiančios bendrovės sutarimu buvo pratęsta laikotarpiui nuo 2004 m. rugpjūčio 1 d. iki 2005 m. sausio 31 d., o vėliau pagal 2005 m. sausio 31 d. sutartį ieškovė šioje bendrovėje buvo įdarbinta neterminuotam laikotarpiui.
- 3 Tačiau nuo 2005 m. balandžio 1 d. ieškovė liovėsi vykdyti veiklą Parlamente kaip minėtos bendrovės darbuotoja, nes SISIT ją vėl tiesiogiai įdarbino, šįkart – sutartininke, priskirdama prie pareigų grupės, nustatytos po 2004 m. gegužės 1 d. galiojančios redakcijos KTIS. Ji buvo priskirta prie III pareigų grupės 9 lygio „vykdymo, rašymo, apskaitos ir kitoms lygiavertėms techninio pobūdžio užduotims atlikti vadovaujant pareigūnams ar laikiniešiams tarnautojams“ Garso ir vaizdo skyriaus „Newsdesk Hotline“ padalinyje (toliau – „Newsdesk Hotline“ padalinys), iš pradžių devynių mėnesių laikotarpiui, t. y. iki 2005 m. gruodžio 31 d. Šias pareigas, būdama priskirta prie to paties pareigų grupės lygio, pagal pratęstą sutartį ji vykdė nuo 2006 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d.
- 4 Pagal tarnybos sutartį, kurią STSIT sudarė su ieškove atitinkamai 2006 m. sausio 24 ir 25 d., jos susitarė, kad ieškovė nuo 2006 m. vasario 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. įdarbinama pagal KTIS 2 straipsnio b punktą kaip laikinoji tarnautoja, kuriai taikomas šešių mėnesių bandomasis laikotarpis. Pagal du vienas po kito prie šios sutarties pridėtus priedus ji buvo pratęsta, atitinkamai nuo 2008 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. ir nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2010 m. sausio 31 d., t. y. iš viso trejiems metams. Pagal sutartį, kurią STSIT sudarė su ieškove atitinkamai 2010 m. sausio 26 ir 27 d., jos susitarė, kad ieškovės sutartis pratęsiama dvejų metų laikotarpiui – iki 2012 m. sausio 31 d. Šioje sutartyje buvo nurodyta, kad „pagal KTIS 8 straipsnio [2 dalį] joks paskesnis sutarties pratęsimas <...> neleidžiamas“.
- 5 2011 m. rugsėjo 26 d. Personalo GD Konkursų ir atrankos procedūrų skyriaus (toliau – Konkursų skyrius) raštu ieškovei buvo pranešta, jog ji nesurinko pakankamo balų skaičiaus, kad galėtų dalyvauti tolesniame Parlamento vidaus konkurso AST 5 lygio asistentų pareigoms eiti procedūros etape.
- 6 2012 m. sausio 31 d. sutartimi STSIT susitarė su ieškove, kad ši nuo 2012 m. vasario 1 d. iki liepos 31 d. bus įdarbinta sutartininke pagalbinėms užduotims pagal KTIS 3b straipsnį ir priskirta III pareigų grupės 11 lygio 1 pakopai „vykdymo, rašymo, apskaitos ir kitoms lygiavertėms techninio pobūdžio užduotims atlikti <...> vadovaujant pareigūnams ar laikiniešiams tarnautojams“. Ši sutartis su ieškove buvo sudaryta po to, kai, paskelbus Pranešimą Nr. 136691 apie laisvą darbo vietą, susijusią su asistentų (AST) pareigų grupe, pavadinta „garso ir vaizdo turinio gamintojas“, kuri pagal pirmenybę turėjo būti užimta perkeliant pareigūną, neatsirado tinkamų kandidatų.
- 7 Pagal sutartininko pagalbinėms užduotims sutarties priedus, vieną po kito pridėtus prie šios sutarties, sutartis buvo pratęsta nuo 2012 m. rugpjūčio 1 d. iki gruodžio 31 d., nuo 2013 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d., nuo 2013 m. balandžio 1 d. iki gruodžio 31 d., nuo 2014 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d., nuo 2014 m. balandžio 1 d. iki birželio 30 d. ir nuo 2014 m. liepos 1 d. iki gruodžio 31 d. Šie sutarties pratęsimai buvo pagrįsti tuo pačiu „papildomų darbuotojų“ poreikiu „siekiant veiksmingai vykdyti Garso ir vaizdo skyriaus „Newsdesk Hotline“ padalinio veiklą“.
- 8 Nuo 2014 m. rugsėjo 26 d. ieškovė išėjo laikinojo nedarbingumo atostogų ir po jų nebegrįžo dirbti į Parlamentą.

- 9 2014 m. lapkričio 20 d. elektroniniu laišku ieškovė vieno iš savo kolegų, dirbančių Garso ir vaizdo skyriuje, paklausė, ar yra žinių dėl jos sutarties pratęsimo, šis 2014 m. lapkričio 27 d. jai atsakė, jog ką tik sužinojo, kad jos sutartis bus pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d.
- 10 2014 m. lapkričio 26 d. elektroniniu laišku Garso ir vaizdo skyriaus vadovui (toliau – skyriaus vadovas) Personalo GD tarnautojas pranešė, jog šio generalinio direktorato patvirtinta, kad trijų jo skyriuje dirbančių tarnautojų sutartys, tarp jų ir ieškovės sutartis, bus pratęstos iki 2015 m. gruodžio 31 d.; šią informaciją skyriaus vadovas trims atitinkamiems tarnautojams rytojaus dieną perdavė elektroniniu laišku. Šiame laiške jis paaiškino, kad „visi trys prašymai 2015 m. pratęsti su sutartininkais sudarytas sutartis galiausiai buvo patenkinti“, bet pridūrė, jog „[Personalo GD generalinis direktorius] įspėjo, kad, kiek tai susiję su 2016 m., reikalai yra daug sudėtingesni ir kad sutartininkų skaičių numatoma labai sumažinti“.
- 11 Šiame 2014 m. lapkričio 27 d. elektroniniame laiške skyriaus vadovas pažymėjo, kad, jo manymu, „priimtas labai teisingas sprendimas pratęsti su [sutartininkais] sudarytas sutartis iki pat [2015] m. pabaigos, o ne [trijų] ar [šešių] mėnesių laikotarpiui, [nes] dėl to tvarkyti reikalus profesiniu ir ypač žmogiškuoju atžvilgiu būdavo daug sudėtingiau“. Šiame laiške skyriaus vadovas taip pat pranešė, kad į skyrių netrukus ateis dirbti vienas prie administratorių (AD) pareigų grupės priskirtas pareigūnas, kuris įdarbintas įvykus garso ir vaizdo srities konkursui ir kurio pagrindinė užduotis – koordinuoti dalį produkcijos ir vadovauti įgyvendinant skatinimo strategiją, įskaitant veiklos koordinavimą „Newsdesk Hotline“ padalinyje ir akreditavimą. Be to, visiems trims atitinkamiems tarnautojams, tarp jų ir ieškovei, buvo pranešta, kad jiems tenkančios užduotys bus pritaikytos atsižvelgiant į šią skyriaus pertvarką, vykdomą siekiant labiau atitikti Žiniasklaidos direktorato ir Komunikacijos GD prioritetus, taip pat pasikeitusius darbo metodus, kuriuos nurodė taikyti Parlamento Generalinis sekretorius (toliau – Generalinis sekretorius).
- 12 Pagal sutarties priedą, kurį STSŪT pasirašė 2014 m. gruodžio 9 d., ieškovės, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, tarnybos sutartis turėjo būti pratęsta nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d. Šiuo atžvilgiu ieškovei 2014 m. gruodžio 10 d. elektroniniu laišku buvo pranešta, kad „[jos] sutartis, kaip pranešta, pratęsta iki 2015 m. [kovo] 31 d., <...> tačiau prašymas, pateiktas [Personalo] GD, faktiškai susijęs su [jos sutarties] pratęsimu metams, iki 2015 m. [gruodžio] 31 d.“, kad „prieš patenkindamas prašymą pratęsti sutartį [Personalo] GD išnagrinėjo [ieškovės] bylą“ ir kad „paaiškėjo, jog [ji] nėra perėjusi sutartininkams skirtos [atrankos], taigi, kadangi ši sąlyga neįvykdyta, sutartis gali būti pasirašyta tik su sąlyga, kad tam pritartų Sutartininkų atrankos komisija“. Šiame elektroniniame laiške buvo paaiškinta, kad Personalo GD trims mėnesiams pratęsė ieškovės sutartį tam, kad padėtis būtų sureguliuota atsižvelgiant į šią sąlygą, ir ieškovė buvo paraginta užpildyti paraiškos formą ir laiku pateikti visus dokumentus, kad jos byla dar spėtų išnagrinėti sutartininkų atrankos komisija, kurios posėdis vyks 2015 m. sausio mėn., ir, jei ši komisija pareikš palankią nuomonę, jos sutartis galės būti pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d.
- 13 2014 m. gruodžio 11 d. ieškovė pasirašė 2014 m. gruodžio 9 d. sutarties priedą, kuriame buvo nurodyta, kad jos sutartis pratęsiama iki 2015 m. kovo 31 d. Generaliniam sekretoriui skirtu 2014 m. gruodžio 11 d. laišku, kurio kopijos buvo išsiųstos Patariamąjui komitetui dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos (toliau – Patariamasis komitetas) pirmininkui, Parlamento pirmininkui ir Personalo GD generaliniam direktoriui, ieškovė pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 90 straipsnio 1 dalį pateikė pagalbos prašymą, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį (toliau – pagalbos prašymas), nes šie straipsniai pagal analogiją taikomi sutartininkams, remiantis atitinkamai KTŪS 92 ir 117 straipsniais. Grįsdama šį prašymą ji teigė, kad patyrė skyriaus vadovo psichologinį priekabiavimą, kurį reikė jo elgesys ir kalba žodžiu ir raštu, pirmiausia per tarnybos susirinkimus. Ieškovė iš esmės prašė skubiai imtis priemonių, kad ji būtų nedelsiant apsaugota nuo tariamo priekabiavimo ir kad STSŪT pradėtų administracinį tyrimą faktų tikrumui nustatyti.

- 14 2015 m. sausio 13 d. raštu Personalo GD Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas, kuris buvo ir Patariamąjio komiteto pirmininkas, patvirtino, kad gavo pagalbos prašymą, ir pranešė ieškovei, jog šis prašymas buvo perduotas Personalo GD generaliniam direktoriui, kuris kaip STSIT priims sprendimą per keturis mėnesius, kuriems praėjus prireikus galės būti laikoma, kad priimtas implicitinis sprendimas atmesti šį pagalbos prašymą, taigi dėl jo bus galima pateikti skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.
- 15 2015 m. sausio 23 d. laišku ieškovės advokatas informavo Personalo GD generalinį direktorių, kad skyriaus vadovui buvo pranešta apie pateiktą pagalbos prašymą ir STSIT pradėtą administracinį tyrimą. Iš tikrųjų ši informacija buvo įtraukta į Garso ir vaizdo skyriaus susirinkimo protokolą, taip tam tikrą informaciją pateikiant ne tik ieškovės kolegoms, bet ir kai kuriems asmenims už institucijos ribų. Per šį susirinkimą skyriaus vadovas taip pat pranešė, kad ieškovė negrįš į Garso ir vaizdo skyrių, todėl reikia numatyti „Newsdesk Hotline“ padalinio restruktūrizaciją.
- 16 2015 m. sausio 26 d. elektroniniu laišku Parlamento Generalinio sekretoriato Personalo GD Žmogiškųjų išteklių plėtros direktorato (toliau – Žmogiškųjų išteklių direktoratas) Sutartininkų ir Parlamento narių akredituotų padėjėjų įdarbinimo skyriaus (toliau – Sutartininkų įdarbinimo skyrius) tarnautojas perdavė ieškovei „raštą, patvirtinantį [jos] pareigų pasikeitimą nuo 2015 m. [sausio] 21 d.“. Šiame rašte, priimtame taip pat 2015 m. sausio 26 d., buvo nurodyta, kad ieškovė atgaline data nuo 2015 m. sausio 21 d. įdarbinama Komunikacijos GD Ryšių su piliečiais direktorato Europos Sąjungos lankytojų programos skyriuje (toliau – Lankytojų programos skyrius) ir kad, išskyrus šį pareigų pasikeitimą, jos tarnybos sutartyje daugiau pakeitimų nepadaryta (toliau – sprendimas paskirti į kitas pareigas).
- 17 2015 m. vasario 4 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius atsakė į 2015 m. sausio 23 d. ieškovės advokato laišką, nurodydamas, kad priimta ieškovės atribojimo nuo skyriaus vadovo priemonė – ieškovė perkelta į Lankytojų programos skyrių. Be to, Personalo GD generalinis direktorius informavo ieškovę apie tai, kad, išsamiai išnagrinėjęs jos bylą ir atsakydamas į jos prašymą pradėti administracinį tyrimą, nusprendė perduoti šią bylą Patariamajam komitetui, jo pirmininkas informuos ją apie tolesnę įvykių eigą. Personalo GD generalinio direktoriaus nuomone, tuo jis atsakė į pagalbos prašymą ir, kiek tai susiję su jo kompetencija, tai reiškia, jog ieškovės „byla baigta“ (toliau – 2015 m. vasario 4 d. sprendimas).
- 18 2015 m. vasario 12 d. laišku ieškovės advokatas visų pirma paprašė Personalo GD generalinio direktoriaus paaiškinti priemonės, apie kurią pranešta 2015 m. vasario 4 d. sprendime, apimtį, pirmiausia nurodyti, ar ieškovės atribojimo priemonė priimta laikinai.
- 19 Formoje „Sutartininko prašymas – Sutarties pratęsimas“, kurią 2015 m. kovo 2 d. užpildė ir pasirašė Komunikacijos GD generalinis direktorius dėl ieškovės perkėlimo į Personalo GD bent trims savaitėms iki jos sutarties pabaigos, buvo nurodyta, kad Komunikacijos GD generalinis direktorius pageidauja, jog ieškovės sutartis būtų pratęsta dviem mėnesiams, t. y. nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gegužės 31 d., ir kad šis pratęsimas pateisinamas būtinybe padidinti Lankytojų programos skyriaus pajėgumą „atsižvelgiant į padidėjusį darbo krūvį, susijusį su šios programos 40-mečiu, kuriam paminėti numatyti įvairūs renginiai iki [2015 m.] gegužės pabaigos“. Šiomis aplinkybėmis taip pat buvo patikslinta, kad šis pasiūlymas pateikiamas „pritarus Sutartininkų atrankos komisijai [per šios komisijos posėdį, įvykusį] 2015 m. [vasario] 25 [d.], [po to, kai jai buvo pateiktas] [Personalo GD Žmogiškųjų išteklių direktorato Sutartininkų įdarbinimo skyriaus] prašymas [išnagrinėjęs ieškovės, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims,] su kuria, pasibaigus jos[, kaip laikinosios tarnautojos,] sutarčiai, buvo sudaryta [sutartininko] sutartis, bylą“, bet kad „[ieškovė] nėra nei įtraukta į sutartininkų atranką perėjusių asmenų sąrašą, nei dalyvavusi Sutartininkų atrankos komisijos pirmiau įvykdytoje procedūroje“.
- 20 Taip pat 2015 m. kovo 2 d. parengtu Žmogiškųjų išteklių direktorato Konkursų skyriaus vadovo raštu ieškovei buvo pranešta apie tai, kad ji įtraukta į kandidatų, pretenduojančių į III pareigų grupės sutartininko darbo vietą, rezervo sąrašą, galiojantį iki 2016 m. vasario 29 d.

- 21 2015 m. kovo 4 d. rašte Personalo GD generalinis direktorius pakartojo, kad yra tos nuomonės, jog jam priėmus sprendimą perduoti pagalbos prašymą Patariamajam komitetui „byla baigta, kiek tai susiję su [jo] kompetencijos sritimi“. Be to, jis nurodė, kad ieškovės perkėlimo iš Garso ir vaizdo skyriaus į Lankytojų programos skyrių priemonė buvo įgyvendinta tiek suinteresuotosios prašymu, suformuluotu pagalbos prašyme, tiek „tarnybos interesais, siekiant patenkinti didėjančius [Lankytojų programos skyriaus] poreikius“, ir kad šis perkėlimas taikytas iki jos sutarties galiojimo pabaigos.
- 22 2015 m. kovo 9 d. elektroniniu laišku Patariamasis komitetas pakvietė ieškovę į savo posėdį, vyksiantį kovo 25 d.
- 23 Pagal sutarties priedą, kurį STSIT ir ieškovė pasirašė 2015 m. kovo 27 d., buvo susitarta, kad nuo 2015 m. balandžio 1 d. „sutartininko pagalbinėms užduotims sutartis, įsigaliojusi 2012 m. [vasario 1 d.]“, pratęsiama iki 2015 m. gegužės 31 d.
- 24 2015 m. balandžio 24 d. laišku ieškovė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą, pirma, dėl sprendimo paskirti į kitas pareigas, nes šiuo sprendimu STSIT paskyrė ją į nuolatinės, o ne į laikinas pareigas Lankytojų programų skyriuje; antra, dėl 2015 m. vasario 4 d. sprendimo, kuriuo Personalo GD generalinis direktorius priėmė sprendimą dėl pagalbos prašymo, būdamas tos nuomonės, kad byla baigta, kiek tai susiję su „[jo] kompetencijos sritimi“, ir, trečia, dėl 2015 m. balandžio 11 d. priimto sprendimo, kuriuo STSIT implicitiškai atmetė pagalbos prašymą.
- 25 2015 m. balandžio 29 d. buvo paskelbtas Pranešimas Nr. AST/157554 apie laisvą asistento („Viešieji ryšiai – Garsas ir vaizdas“) darbo vietą Garso ir vaizdo skyriuje ir šių pareigų aprašymas iš esmės atitiko pareigas, kurias tuo metu šiame skyriuje kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims vykdė ieškovė. Į šią darbo vietą turėjo būti įdarbinama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktą, t. y. perkeliant ar paaukštinant pareigas einantį pareigūną. 2015 m. gegužės 12 d. buvo paskelbtas Pranešimas Nr. 11051 apie laisvą asistento atstovo spaudai darbo vietą Garso ir vaizdo skyriuje.
- 26 Ieškiniu (jį Europos Sąjungos tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2015 m. lapkričio 17 d.), užregistruotu Nr. F-142/15, ieškovė, remdamasi SESV 270 straipsniu, paprašė panaikinti STSIT implicitinį sprendimą, jos nuomone, priimtą 2015 m. balandžio 11 d., kuriuo STSIT atmetė jos 2014 m. gruodžio 11 d. pagalbos prašymą, ir priteisti iš Parlamento jai sumokėti 50 000 EUR už tariamai patirtą turtinę žalą. Dėl šios bylos buvo priimtas 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimas *HF / Parlamentas* (T-570/16).
- 27 2015 m. gegužės 22 d. elektroniniu laišku, kurio kopija buvo nusiųsta Generaliniam sekretoriui, ieškovė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį paprašė pratęsti jos tarnybos sutartį (toliau – prašymas pratęsti sutartį).
- 28 Šiuo klausimu pažymėtina, jog prašyme pratęsti sutartį ieškovė priminė, kad, nors skyriaus vadovas 2014 m. lapkričio 26 d. elektroniniu laišku jai pranešė apie tai, kad jos tarnybos sutartis pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d., STSIT nusprendė pratęsti jos sutartį tik trims mėnesiams, o paskui – dviem mėnesiams, t. y. nuo 2015 m. sausio 1 d. iki gegužės 31 d. Be to, ji paaiškino, kad pagal KTIS 88 straipsnio b punktą STSIT dar galėjo pratęsti jos tarnybos sutartį iki 2018 m. sausio 31 d., t. y. iš viso dvejimėms metams ir aštuoniems mėnesiams. Galiausiai ieškovė pabrėžė, kartu nurodžiusi, jog yra išėjusi laikinojo nedarbingumo atostogų, kad, viena vertus, Lankytojų programos skyriaus poreikiai didėjo, o tuo buvo „visiškai“ pateisinamas „[jos] sutarties pratęsimas“, ir, kita vertus, Garso ir vaizdo skyriui taip pat reikėjo papildomų darbuotojų, nes „Newsdesk Hotlin“ padalinyje dirbo tik du asmenys. Apskritai ieškovė buvo tos nuomonės, kad Komunikacijos GD Žiniasklaidos direktoratui taip pat reikėjo naujų darbuotojų.

29 2015 m. gegužės 28 d. elektroniniu laišku, kurį atsiuntė Komunikacijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus tarnautojas šio skyriaus vadovo vardu, ieškovei buvo pranešta, kad Komunikacijos GD nenumato pratęsti jos, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutarties (toliau – 2015 m. gegužės 28 d. sprendimas). Šis laiškas buvo suformuluotas taip:

„Kaip jums paaiškinau mūsų pokalbio 2015 m. vasario 4 d. metu, šiam skyriui reikėjo papildomų darbuotojų organizuojant didelį renginį, skirtą Lankytojų programos skyriaus 40-mečiui, turėjusį vykti 2015 m. gegužės 26 d. Kadangi įvykus šiam renginiui [Lankytojų programos] skyriui papildomų darbuotojų nebereikėjo[,] prašymas pratęsti jūsų sutartį kompetentingai institucijai (STSIT) nebuvo pateiktas.“

30 2015 m. gegužės 31 d. 18 val. 44 min. ieškovė Parlamento administracinių reikalų tarnybai išsiuntė elektroninį laišką, kuriame, nurodžiusi, kad jai pranešta, jog jos, kaip sutartininkės, sutartis nebus pratęsta ir baigs galioti tą dieną, 2015 m. gegužės 31 d., paklausė šios tarnybos, kokių veiksmų ji turi imtis, kad gautų KTIS numatytą bedarbio pašalpą. Ieškovė teigia, kad tą pačią dieną prieiga prie jos tarnybinės elektroninio pašto dėžutės buvo užblokuota. Tačiau bylos medžiagoje yra jos pateiktas elektroninis laiškas, kurį 2015 m. birželio 1 d. 10 val. 26 min. į jos tarnybinę elektroninio pašto dėžutę Parlamente atsiuntė Individualių išmokų administravimo ir mokėjimų biuras.

31 Ieškovei skirtu 2015 m. liepos 14 d. registruotu laišku Personalo GD Žmogiškųjų išteklių direktorato Sutartininkų įdarbinimo skyriaus vadovas priminė ieškovei, kad į jos 2015 m. gegužės 22 d. elektroninį laišką, kuriuo ji prašė pratęsti jos, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutartį, 2015 m. gegužės 28 d. elektroniniu laišku „aiškiai ir pagrįstai atsakė“ Komunikacijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus vadovas. Šiame 2015 m. liepos 14 d. laiške buvo paaiškinta, kad Lankytojų programos skyriui, į kurį nuo 2015 m. sausio 21 d. buvo paskirta ieškovė, „reikėjo papildomų darbuotojų organizuojant didelį renginį, skirtą šio skyriaus 40-mečiui, numatytą 2015 m. gegužės 26 d.[, todėl [jos] sutartis dėl užduočių vykdymo šiame skyriuje buvo pratęsta tik dviem mėnesiams, nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gegužės 31 d“.

32 2015 m. liepos 14 d. laiške taip pat buvo nurodyta, kad pasibaigus šiam laikotarpiui Komunikacijos GD nebereikėjo numatyti papildomų darbuotojų į Lankytojų programos skyrių, todėl jis nebegalėjo pagrįsti papildomo ieškovės sutarties pratęsimo, taigi ir nepateikė tokio prašymo Personalo GD. Šiuo klausimu Sutartininkų įdarbinimo skyriaus vadovas STSIT vardu pranešė ieškovei, kad jis gali tik patvirtinti priežastis, kurias nurodė Komunikacijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus vadovas, nes jis neturi „jokio objektyvaus pagrindo abejoti operatyvinių tarnybų nustatytais poreikiais“, ir kad „prašymo pratęsti sutartį nepateikimas [jo] tarnybai – tai įprastas būdas, kuriuo naudojasi generaliniai direktoratai [jam] pranešdami apie tai, kad nori nutraukti sutartinius santykius su tarnautoju pasibaigus jo sutarčiai“. Galiausiai jis atkreipė ieškovės dėmesį į galimybę, kurią ji turi pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, pateikti skundą „dėl savo sutarties nepratęsimo 2015 m. [gegužės] 31 d. per tris mėnesius nuo sutarties galiojimo pabaigos“.

33 2015 m. liepos 22 d. ieškovė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl 2015 m. gegužės 28 d. sprendimo, patvirtinto 2015 m. liepos 14 d. laišku. Grįsdama savo skundą ji rėmėsi piktnaudžiavimu įgaliojimais, KTIS 88 straipsnio b punkto pažeidimu, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalies pažeidimu, teisės būti išklaustam, įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, pažeidimu, rūpestingumo pareigos pažeidimu, Pagrindinių teisių chartijos 30 straipsnio pažeidimu, motyvavimo klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida.

34 Šiuo klausimu ieškovė pirmiausia pabrėžė, kad Garso ir vaizdo skyriaus poreikiai, į kuriuos atsižvelgiant ji buvo priimta iki atribojimo priemonės priėmimo, buvo realūs ir pagrindžiantys jos tarnybos sutarties pratęsimą. Jos manymu, tai įrodo aplinkybė, kad 2015 m. balandžio 29 d. buvo paskelbtas pranešimas apie laisvą darbo vietą, susijusią su asistentų pareigų grupe. Tačiau funkcijų, susijusių su šiomis pareigomis, aprašymas, ieškovės nuomone, atitiko funkcijas, kurias ji dvylika metų vykdė minėtame skyriuje, taigi tai patvirtina, kad šiam skyriui ir toliau reikėjo jos teikiamų paslaugų.

- 35 Be to, ieškovė ginčijo motyvą, kurį nurodė Komunikacijos GD Išteklų direktorato tarnautojas, grįsdamas 2015 m. gegužės 28 d. sprendimą, t. y. aplinkybę, kad Lankytojų programos skyriaus, į kurią ji buvo laikinai paskirta pritaikius atribojimo nuo jos tariamo priekabautojo priemonę, poreikiai buvo tik laikini ir kad po 40-mečio minėjimo šiam skyriui jos paslaugų nebereikėjo. Šiuo klausimu ieškovė teigė, jog STSŪT niekada nėra nurodžiusi, kad jos paskyrimas į Lankytojų programos skyrių buvo pagrįstas poreikiu papildyti šį skyrių darbuotojais (vien) atsižvelgiant į šį minėjimą. Priešingai, 2015 m. vasario 4 d. sprendime STSŪT šio skyriaus poreikius įvardijo kaip didėjančius. Taigi 2015 m. liepos 14 d. laiške STSŪT staiga nurodė kitą ieškovės paskyrimo į minėtą skyrių motyvą, vadinasi, ir savo sprendimo nepratęsti sutarties motyvą. Bet kuriuo atveju ieškovė teigia, kad dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalies pažeidimo ji patyrė savo pagalbos prašymo pateikimo padarinius, nes, jeigu ji nebūtų buvusi paskirta į skyrių, kurio poreikiai buvo tik laikini, o būtų likusi Garso ir vaizdo skyriuje, STSŪT būtų nusprendusi pratęsti jos sutartį iki KTŪS 88 straipsnio b punkte nurodytos ribos, t. y. šiuo atveju iki 2018 m. sausio 31 d.
- 36 2015 m. rugpjūčio 20 d. laišku Generalinis sekretorius, veikdamas kaip STSŪT, nusprendė iš dalies patenkinti ieškovės 2015 m. balandžio 24 d. skundą. Dėl ieškovės perkėlimo į Lankytojų programos skyrių generalinis direktorius priminė, kad šis perkėlimas yra laikinas ir turi trukti per administracinį tyrimą, kuris dar vyksta, ir iš esmės atmetė ieškovės pateiktus argumentus dėl atribojimo priemonės pagrįstumo arba taikymo tvarkos (toliau – 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendimas).
- 37 Tačiau šiuo 2015 m. rugpjūčio 20 d. sprendimu Generalinis sekretorius nusprendė pakeisti 2015 m. vasario 4 d. sprendimą tiek, kiek juo Personalo GD generalinis direktorius klaidingai nusprendė, kad STSŪT užbaigė su pagalbos prašymu susijusią procedūrą. Šiuo klausimu jis patikslino, kad dėl šio pagalbos prašymo vėliau buvo priimtas galutinis Personalo GD generalinio direktoriaus sprendimas ir kad, priešingai, nei teigia ieškovė, 2015 m. balandžio 11 d. nebuvo priimtas implicitinis sprendimas atmesti pagalbos prašymą, todėl jos skundas šiuo klausimu yra nepriimtinas.
- 38 2015 m. rugsėjo 10 d. laišku ieškovė papildė savo skundą atsižvelgdama į 2015 m. rugpjūčio 20 d. laiško turinį, laikydama jį nauja aplinkybe. Taigi dėl sprendimo nepratęsti jos tarnybos sutarties ji nurodė STSŪT akivaizdžią vertinimo klaidą dėl tarnybos, į kurią ji turėjo būti laikoma paskirta, taigi ir akivaizdžią klaidą, kurią padarė STSŪT vertindama poreikius, kurie turėjo būti išnagrinėti siekiant nustatyti, ar, atsižvelgiant į tarnybos interesus, reikia pratęsti jos tarnybos sutartį. Iš tikrųjų, ieškovės teigimu, atsižvelgiant į tai, kad į kitas pareigas Lankytojų programos skyriuje ji buvo paskirta laikinai, taikant atribojimo priemonę, STSŪT, priimdama sprendimą nepratęsti jos tarnybos sutarties, neturėjo atsižvelgti į šio skyriaus poreikius. STSŪT turėjo atsižvelgti tik į skyriaus, į kurią ji buvo paskirta pirmiau, t. y. į Garso ir vaizdo skyriaus, ar apskritai Žiniasklaidos direktorato poreikius.
- 39 2015 m. gruodžio 7 d. sprendimu Generalinis sekretorius, kaip STSŪT, priėmė sprendimą dėl 2015 m. liepos 22 d. ieškovės skundo, papildyto 2015 m. rugsėjo 10 d. (toliau – sprendimas dėl skundo), pirmiausia būdamas tos nuomonės, kad ieškovės nenaudai priimtas aktas šiuo atveju buvo STSŪT implicitinis sprendimas nepratęsti jos sutarties.
- 40 Sprendime dėl skundo, patvirtindamas sprendimo nepratęsti ieškovės sutarties pagrįstumą, Generalinis sekretorius kartu pripažino, kad ieškovei jos vadovų buvo pranešta, jog jos tarnybos sutartis bus pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdamas ir į suinteresuotosios karjerą šioje institucijoje, jis nusprendė jai skirti 22 000 EUR sumą, atitinkančią darbo užmokestį, kurį ji būtų gavusi, jeigu iki minėtos dienos būtų ir toliau ėjusi savo pareigas.
- 41 Tokiomis aplinkybėmis Generalinis sekretorius pranešė ieškovei, kad STSŪT negali jai pasiūlyti kitos darbo vietos po 2015 m. gruodžio 31 d. Šiuo atžvilgiu jis pažymėjo, kad nebėra galimybės įdarbinti ieškovę Garso ir vaizdo skyriuje, nes per tą laiką buvo nuspręsta užduočių, kurias vykdyti ji pirmiau buvo priimta, atlikimą patikėti pareigūnui, ir kad atsižvelgdamas į konkrečią ieškovės specializaciją bei anksčiau eitas pareigas Komunikacijos GD negali po 2015 m. gruodžio 31 d. jai pasiūlyti kitos darbo vietos, atitinkančios jos kvalifikaciją.

- 42 2015 m. gruodžio 8 d. laišku Personalo GD generalinis direktorius, Patariamajam komitetui išklausius skyriaus vadovą ir kitus keturiolika Garso ir vaizdo skyriaus pareigūnų ir tarnautojų, pranešė ieškovei apie savo ketinimą laikyti jos prašymą nepagrįstu.
- 43 2016 m. vasario 18 d. laišku ieškovės advokatas paprašė Generalinio sekretoriaus pateikti patikslinimų, susijusių su „22 000 EUR dydžio išmokos, atitinkančios darbo užmokestį, kurį [ieškovė] būtų gavusi nuo 2015 m. birželio 1 d. iki gruodžio 31 d.“, skyrimu, pirmiausia – atsakyti į klausimą, ar ši suma turi įtakos suinteresuotosios teisei gauti visą KTĮS numatytą bedarbio pašalpą.
- 44 2016 m. balandžio 16 d. STSIT į ieškovės banko sąskaitą pervedė 22 000 EUR sumą.
- 45 2016 m. birželio 3 d. sprendimu STSIT atmetė pagalbos prašymą; ieškovė dublike nurodė, kad dėl šio sprendimo ketina pateikti skundą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 46 2016 m. kovo 14 d. Tarnautojų teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį, iš pradžių užregistruotą numeriu F-14/16.
- 47 Taikant 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2016/1192 dėl jurisdikcijos perdavimo Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai spręsti Europos Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus (OL L 200, 2016, p. 137) 3 straipsnį, ši byla buvo perduota Bendrajam Teismui tokios stadijos, kokios ji buvo 2016 m. rugpjūčio 31 d., ir dabar turi būti nagrinėjama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamentą. Taigi ši byla buvo užregistruota numeriu T-584/16 ir priskirta pirmajai kolegijai.
- 48 Tarnautojų teismui pagal savo Procedūros reglamento 55 straipsnį leidus antrą kartą apsikeisti procesiniais dokumentais, rašytinė proceso dalis buvo užbaigta pagal Bendrojo Teismo reglamentą.
- 49 Kadangi bylos šalys neprašė surengti teismo posėdžio pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 1 dalį, Bendrasis Teismas, būdamas tos nuomonės, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė nagrinėti ieškinį be žodinės proceso dalies.
- 50 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti 2015 m. gegužės 28 d. sprendimą;
 - prireikus panaikinti 2015 m. gegužės 31 d. implicitinį sprendimą, kuriuo STSIT atsisakė pratęsti jos sutartį, ir prireikus panaikinti sprendimą dėl skundo;
 - priteisti iš Parlamento kompensaciją, kuri *ex aequo et bono* vertinama 115 000 EUR, tariamai patirtai neturtinei žalai atlyginti;
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 51 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą;
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinio dalyko ir tinkamos ikiteisminės procedūros eigos

- 52 Trys pirmieji ieškovės reikalavimai susiję atitinkamai su 2015 m. gegužės 28 d. sprendimu, STSŪT implicitiniu sprendimu, kuris, jos manymu, buvo priimtas jos sutarties galiojimo pabaigos dieną, t. y. 2015 m. gegužės 31 d., ir kuriuo STSŪT nusprendė nepratęsti šios sutarties, ir sprendimu dėl skundo.

Dėl pradinio ginčijamo sprendimo nustatymo

- 53 Pirmiausia primintina, kad tuo atveju, jei laikinojo tarnautojo sutartis gali būti pratęsta, STSŪT sprendimas nepratęsti šios sutarties, priimtas užbaigus konkrečiai tam numatytą procedūrą (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Smit /Europolas*, T-143/03, EU:T:2005:71, 28–31 punktus) arba atsakant į suinteresuotojo asmens prašymą, pateiktą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį, remiantis tuo, kad jis yra asmuo, kuriam taikomi šie nuostatai (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 38 punktą), yra asmens nenaudai priimtas aktas, kitas nei minėta sutartis, dėl kurio galima pateikti skundą ar net ieškinį pagal SESV 270 straipsnį, per Pareigūnų tarnybos nuostatuose nurodytus terminus (žr. 2008 m. spalio 15 d. Sprendimą *Potamianos / Komisija*, T-160/04, EU:T:2008:438, 21 punktas, patvirtintą apeliacine tvarka 2009 m. spalio 23 d. Nutartimi *Komisija / Potamianos ir Potamianos / Komisija*, C-561/08 P ir C-4/09 P, EU:C:2009:656, 46 punktas).
- 54 Nagrinėjamu atveju prašymas pratęsti sutartį turi būti laikomas, kaip šiame prašyme nurodė ieškovė, prašymu, pateiktu STSŪT pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį. Šiame prašyme ieškovė išdėstė priežastis, dėl kurių mano, kad, atsižvelgiant ir į jos, ir į tarnybos interesus, jos sutartį reikia pratęsti pasibaigus jos galiojimui, t. y. po 2015 m. gegužės 31 d.
- 55 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad prašymo pratęsti sutartį kopija buvo nusiųsta Generaliniam sekretoriui ir į šį prašymą buvo atsakyta 2015 m. gegužės 28 d. sprendimu, tačiau formaliai šį sprendimą priėmė ne asmuo, įgaliotas kaip STSŪT veikti šioje srityje. Iš tikrųjų šis atsakymas buvo pateiktas Komunikacijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus vadovo vardu.
- 56 Vis dėlto atsižvelgdama į 2015 m. liepos 14 d. laiško, kurį parašė Personalo GD Žmogiškųjų išteklių direktorato Sutartininkų įdarbinimo skyriaus vadovas, „pagal suteiktus įgaliojimus“ veikdamas kaip STSŪT, turinį, iš kurio matyti, kad, 2015 m. gegužės 28 d. elektroniniu laišku pateikdamas atsakymą Konkurencijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus vadovas veikė bendru sutarimu su STSŪT, taip pat bet kuriuo atveju atsižvelgdama į aptariamo tarnautojo statusą ieškovė galėjo pagrįstai manyti, kad 2015 m. gegužės 28 d. atsakymą į prašymą pratęsti sutartį pateikė STSŪT, taigi šis atsakymas yra šios valdžios institucijos sprendimas (šiuo klausimu žr. 1984 m. sausio 19 d. Sprendimo *Erdini / Taryba*, 65/83, EU:C:1984:24, 7 punktą, 1993 m. birželio 30 d. Sprendimo *Devillez ir kt. / Parlamentas*, T-46/90, EU:T:1993:54, 13 punktą ir 2006 m. birželio 28 d. Sprendimo *Le Maire / Komisija*, F-27/05, EU:F:2006:56, 40 punktą).
- 57 Todėl 2015 m. gegužės 28 d. sprendimas – tai STSŪT sprendimas nepratęsti ieškovės sutarties, asmens nenaudai priimtas aktas, dėl kurio ji galėjo pateikti skundą ir pateikti pirmąjį reikalavimą dėl panaikinimo.
- 58 Antrasis reikalavimas dėl panaikinimo yra susijęs su tokią pačią prasmę turinčiu implicitiniu sprendimu, tariamai priimtu ieškovės sutarties galiojimo pabaigos dieną, t. y. 2015 m. gegužės 31 d. Šis sprendimas – tai sprendimas, kuriuo rėmėsi Generalinis sekretorius, priimdamas sprendimą dėl skundo, būdamas tos nuomonės, kad į jį ikiteisminės procedūros etape kreiptasi dėl šio implicitinio sprendimo teisėtumo.

- 59 Šiuo klausimu pažymėtina, kad STSIT neturi pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus tenkančios pareigos nei pasinaudoti KTIS numatyta galimybe pratęsti tarnautojo tarnybos sutartį, nei per nustatytą terminą pranešti suinteresuotajam asmeniui apie savo ketinimą šiuo klausimu, todėl negalima priskirti STSIT implicitinio sprendimo, priimto pasibaigus sutarties galiojimui, atsisakyti pasinaudoti šia galimybe. Beje, būtent dėl to Europos Sąjungos teismas yra nusprendęs, kad laiškas, kuriame tarnautojui tik primenamos jo sutarties sąlygos, susijusios su šios sutarties galiojimo pabaiga, ir kuriame nenurodyta jokių naujų aplinkybių dėl šių sąlygų, nėra asmens nenaudai priimtas aktas (šiuo klausimu žr. 1987 m. liepos 9 d. Sprendimo *Castagnoli / Komisija*, 329/85, EU:C:1987:352, 10 ir 11 punktus, 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 45–47 punktus ir 2001 m. vasario 2 d. Nutarties *Vakalopoulou / Komisija*, T-97/00, EU:T:2001:38, 14 punktą).
- 60 Taigi tam, kad būtų galima manyti, jog buvo priimtas STSIT sprendimas dėl sutarties pratęsimo, reikia, kad tai būtų STSIT atliktos tarnybos interesų ir suinteresuotojo asmens interesų analizės rezultatas, be to, STSIT turi būti pateikusi naują vertinimą dėl pradinės sutarties sąlygų, pagal kurias jau numatyta sutarties galiojimo pabaigos diena (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Solberg / OEDT*, F-124/12, EU:F:2013:157, 18, 20 ir 34 punktus).
- 61 Vis dėlto toks sprendimas buvo aiškiai priimtas 2015 m. gegužės 28 d. atsakant į prašymą pratęsti sutartį. Taigi, priešingai, negu nusprendė Generalinis sekretorius, priimdamas sprendimą dėl skundo, ir kuo paaiškinama tai, kad ieškovė pateikė reikalavimą panaikinti šį sprendimą, joks STSIT implicitinis sprendimas, susijęs su ieškovės sutarties pratęsimu pasibaigus jos galiojimui, po 2015 m. gegužės 28 d. sprendimo priėmimo nebuvo priimtas.
- 62 Taigi antrasis reikalavimas dėl panaikinimo neturi dalyko, todėl jį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 63 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pradinis STSIT aktas, kurį ieškovė prašo panaikinti, nagrinėjamu atveju yra 2015 m. gegužės 28 d. sprendimas, esantis 2015 m. gegužės 28 d. elektroniniame laiške, patvirtintas 2015 m. liepos 14 d. sprendimu (toliau kartu – pradinis ginčijamas sprendimas).

Dėl tinkamos ikiteisminės procedūros eigos

- 64 Remiantis suformuota jurisprudencija ieškinio, pagal SESV 270 straipsnį ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnį pareikšto Bendrajame Teisme, priimtinumui taikoma tinkamos ikiteisminės procedūros eigos ir pagal šią procedūrą nustatytų terminų laikymosi sąlyga (žr. 2004 m. liepos 6 d. Sprendimo *Huygens / Komisija*, T-281/01, EU:T:2004:207, 125 punktą, 2007 m. sausio 9 d. Sprendimo *Van Noyghem / Regionų komitetas*, T-288/04, EU:T:2007:1, 53 punktą ir 2014 m. sausio 14 d. Sprendimo *Lebedef / Komisija*, F-60/13, EU:F:2014:6, 37 punktą).
- 65 Šiuo klausimu primintina, kad skundo pateikimo ir ieškinio pareiškimo terminai, nurodyti Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose, yra susiję su viešąja tvarka ir negali būti palikti nei šalių, nei teismo nuožiūrai, o pastarasis turi net savo iniciatyva patikrinti, ar jų laikytasi. Šie terminai atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą (žr. 1971 m. liepos 7 d. Sprendimo *Müllers / EESRK*, 79/70, EU:C:1971:79, 18 punktą ir 2015 m. balandžio 22 d. Nutarties *ED / ENISA*, F-105/14, EU:F:2015:33, 28 punktą).
- 66 Taigi aplinkybė, kad sprendime dėl administracinio skundo institucija ar agentūra, kaip šiuo atveju, atsakė į dėl esmės pateiktus argumentus, neatsižvelgdama į galimybę, kad šie argumentai pateikti pavėluotai pateiktame, todėl nepriimtiname skunde, arba aplinkybė, kad institucija ar agentūra aiškiai nurodė suinteresuotajam asmeniui, kad jis gali ginčyti sprendimą teisme, neturi reikšmės Bendrojo Teismo atliekamam ieškinio, vėliau pareikšto dėl šio sprendimo, priimtino vertinimui. Iš tikrųjų tokios aplinkybės negali lemti to, kad būtų nukrypta nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose įtvirtintų imperatyviųjų terminų sistemos, ir juo labiau – to, kad Bendrasis Teismas

būtų atleistas nuo jam tenkančios pareigos tikrinti, ar laikomasi Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytų terminų (šiuo klausimu žr. 1997 m. kovo 18 d. Sprendimo *Rasmussen / Komisija*, T-35/96, EU:T:1997:36, 30 punktą, 2009 m. sausio 15 d. Nutarties *Braun-Neumann / Parlamentas*, T-306/08 P, EU:T:2009:6, 37 punktą ir 2014 m. kovo 20 d. Nutarties *Michel / Komisija*, F-44/13, EU:F:2014:40, 68 punktą).

- 67 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad 2015 m. liepos 22 d. ieškovė pateikė skundą dėl pradinio ginčijamo sprendimo per Pareigūnų tarnybos nuostatuose nurodytą trijų mėnesių terminą. Tačiau ji ketino papildyti šį skundą, pateikdama 2015 m. rugsėjo 10 d. laiške, laikomame papildomu skundu, naujų argumentų, išplėtotų atsižvelgiant į 2015 m. rugpjūčio 20 d. laišką, kuriuo Generalinis sekretorius priėmė sprendimą dėl kito skundo, jos pateikto 2015 m. balandžio 24 d. dėl sprendimo paskirti į kitas pareigas, ir pakeitė 2015 m. vasario 4 d. sprendimą tiek, kiek pastarajame generalinis direktorius klaidingai manė, kad su pagalbos prašymu susijusi procedūra yra užbaigta.
- 68 Šiuo klausimu pažymėtina, kad 2015 m. liepos 14 d. laiškas, kuriuo STSIT patvirtino 2015 m. gegužės 28 d. sprendimą, nelėmė naujo trijų mėnesių termino skundui dėl pastarojo sprendimo priimti, net jei šiame laiške STSIT būtų galėjusi papildyti minėto sprendimo motyvus (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 22 d. Nutarties *ED / ENISA*, F-105/14, EU:F:2015:33, 38–42 punktus). Reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad, kaip teigė ieškovė, 2015 m. rugpjūčio 20 d. laiškas reiškė naują aplinkybę ir kad bet kuriuo atveju sprendime dėl skundo, priimtame praėjus Pareigūnų tarnybos nuostatuose nurodytam keturių mėnesių terminui dėl atsakymo, bet per ieškinio pareiškimo terminą, nustatytą SESV 270 straipsnyje, STSIT Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 3 dalies antroje įtraukoje numatytu atveju atsižvelgė į 2015 m. rugsėjo 10 d. laiške ieškovės pateiktus papildomus argumentus.
- 69 Todėl reikia manyti, kad ikiteisminė procedūra vyko tinkamai.

Dėl reikalavimo panaikinti sprendimą dėl skundo

- 70 Kalbant apie reikalavimą panaikinti sprendimą dėl skundo primintina, kad pagal Sąjungos viešosios tarnybos teisės srityje taikytiną suformuotą jurisprudenciją administracinis skundas, nurodytas Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje, ir eksplicitinis ar implicitinis sprendimas jį atmesti yra sudėtingos procedūros dalis ir tik išankstinė kreipimosi į teismą sąlyga. Tokiomis aplinkybėmis net formaliai dėl skundo pareikštas ieškinys reiškia, kad į teismą kreiptasi dėl asmens nenaudai priimto akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas (žr. 1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 7 ir 8 punktus), išskyrus atvejus, kad skundo atmetimo pasekmės skiriasi nuo teisės akto, dėl kurio patiktas skundas, pasekmių (žr. 2006 m. spalio 25 d. Sprendimo *Staboli / Komisija*, T-281/04, EU:T:2006:334, 26 punktą).
- 71 Iš tikrųjų eksplicitinis sprendimas atmesti skundą gali, atsižvelgiant į jo turinį, nebūti ginčijamą aktą patvirtinantis sprendimas. Taip būna tada, kai sprendime atmesti skundą iš naujo nagrinėjama ieškovo situacija, atsižvelgiant į naujas teises ar faktines aplinkybes, arba kai juo iš dalies pakeičiamas ar papildomas pradinis sprendimas. Tokiais atvejais sprendimas atmesti skundą yra aktas, kuriam taikoma teismo kontrolė ir į kurį teismas atsižvelgia vertindamas klausimą dėl ginčijamo akto teisėtumo, t. y. jį laiko asmens nenaudai priimtu aktu, kuris pakeičia ginčijamą aktą (žr. 2011 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Adjemian ir kt. / Komisija*, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 72 Kadangi pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų ar KTIS sistemą suinteresuotasis asmuo turi pareikti skundą dėl sprendimo, kurį jis ginčija, ir pareikšti ieškinį dėl sprendimo, kuriuo atmetas šis skundas, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad ieškinys priimtinas, jei pareikštas vien dėl sprendimo, kuris yra skundo dalykas, dėl sprendimo atmesti skundą arba dėl šių dviejų sprendimų kartu, su sąlyga, kad skundas pateiktas ir ieškinys pareikštas laikantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose nustatytų terminų (žr. 1989 m. sausio 26 d. Sprendimo *Koutchoumoff / Komisija*, 224/87,

EU:C:1989:38, 7 punktą). Tačiau pagal proceso ekonomijos principą teismas gali būti tos nuomonės, kad nereikia nuspręsti būtent dėl reikalavimo, susijusio su sprendimu atmesti skundą, jei konstatuoja, kad šis reikalavimas neturi savarankiško turinio ir faktiškai sutampa su reikalavimu, susijusiu su sprendimu, dėl kurio buvo pateiktas skundas (šiuo klausimu žr. 1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 ir 9 punktus).

- 73 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo dėl skundo matyti, kad Generalinis sekretorius ne tik patvirtino pradinio ginčijamo sprendimo pagrįstumą, bet ir nusprendė *ex gratia* suteikti ieškovei 22 000 EUR išmoką, pripažindamas, jog ieškovė turėjo teisėtų lūkesčių, pagrįstų tuo, kad jos vadovai 2014 m. gruodžio mėn. jai patvirtino, kad jos sutartis bus pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d. Taip pat pažymėtina, kad, be šio pradinio ginčijamo sprendimo patvirtinamojo aspekto, sprendime dėl skundo, remiantis savarankiškais motyvais dėl pradinio ginčijamo sprendimo, nurodomos ir priežastys, dėl kurių, be kita ko, STSIT 2015 m. gruodžio 7 d. negalėjo įdarbinti ieškovės po 2015 m. gruodžio 31 d.
- 74 Šiomis aplinkybėmis reikia kartu nuspręsti, viena vertus, dėl reikalavimo panaikinti pradinį ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma pratęsti ieškovės sutartį po 2015 m. gegužės 31 d., atsižvelgiant į sprendime dėl skundo išdėstytus motyvus, ir, kita vertus, dėl reikalavimo panaikinti pastarąjį sprendimą tiek, kiek STSIT jame nusprendė nepratęsti ieškovės sutarties po 2015 m. gruodžio 31 d.

Dėl Parlamento pateikto nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo

- 75 Atsiliepime į ieškinį Parlamentas teigia, kad ieškovė nebėra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl pradinio ginčijamo sprendimo, kadangi, viena vertus, vykstant ikiteisminei procedūrai buvo patenkintas jos prašymas pratęsti sutartį, nes STSIT jai sumokėjo ne tik KTIS numatytą bedarbio pašalpą, bet ir 22 000 EUR sumą, atitinkančią darbo užmokestį, kurį ieškovė būtų gavusi, jeigu jos sutartis būtų buvusi pratęsta laikotarpiui nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gruodžio 31 d. Kita vertus, anot Parlamento, jei Bendrasis Teismas galbūt panaikintų pradinį ginčijamą sprendimą, ši aplinkybė savaime negalėtų lemti ieškovės sugražinimo į darbą Parlamente.
- 76 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją ieškinyje dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, jeigu ieškovas yra suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats šio akto panaikinimas lemia teisinės pasekmės suinteresuotajam asmeniui, kitaip tariant, kad bylos baigtis gali būti naudinga ieškinį pareiškusiai šaliai (žr. 2015 m. balandžio 22 d. Nutarties *ED / ENISA*, F-105/14, EU:F:2015:33, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Tačiau, kaip teisingai teigia ieškovė, prašyme pratęsti sutartį ji pageidavo, kad jos sutartis būtų pratęsta po 2015 m. gegužės 31 d., nurodydama ne vien pratęsimą iki 2015 m. gruodžio 31 d. Šiuo klausimu ji net konkrečiai pažymėjo, kad, jos nuomone, sutartis galėjo būti pratęsta iki 2018 m. sausio 31 d.
- 78 Taigi, neatsižvelgiant į tai, kad ieškovė gavo 22 000 EUR išmoką, pirmiausia – bet ne tik – kaip kompensaciją už darbo užmokestį, kurį ji būtų galėjusi gauti, jei būtų ir toliauėjusi savo pareigas iki 2015 m. gruodžio 31 d., ji tebėra suinteresuota pareikšti ieškinį, jau vien dėl to, kad sprendime dėl skundo STSIT nurodė, jog negali pasiūlyti jai darbo vietos po 2015 m. gruodžio 31 d.
- 79 Dėl Parlamento argumento, kad, jei būtų panaikintas pradinis ginčijamas sprendimas, ieškovė vis tiek nebūtų grąžinta į darbą, to nepakanka, kad būtų įrodyta, jog ieškovė nebėra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl pradinio ginčijamo sprendimo ir sprendimo dėl skundo. Iš tikrųjų pagal suformuotą jurisprudenciją institucija, priėmusi sprendimą, kurį vėliau panaikina Sąjungos teismas, siekdama įvykdyti jai pagal SESV 266 straipsnį tenkančią pareigą, turi nustatyti, kokių priemonių reikia imtis dėl sprendimo dėl panaikinimo įvykdymo naudodamasi savo tam turima diskrecija ir atsižvelgdama tiek į sprendimo, kurį ji privalo įvykdyti, rezoliucinę dalį ir motyvus, tiek į taikytinas Sąjungos teisės nuostatas (šiuo klausimu žr. 1994 m. rugpjūčio 9 d. Sprendimo *Parlamentas / Meskens*, C-412/92 P,

EU:C:1994:308, 28 ir 30 punktus, 1992 m. spalio 8 d. Sprendimo *Meskens / Parlamentas*, T-84/91, EU:T:1992:103, 80 punktą ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 82 punktą).

- 80 Priešingai, nei, atrodo, teigia Parlamentas, ieškovė, pateikdama savo reikalavimus, formaliai neprašė būti gražinta į darbą. Kita vertus, bet kuriuo atveju, jei būtų panaikintas pradinis ginčijamas sprendimas ir sprendimas dėl skundo, STSIT, vykdydama Bendrojo Teismo sprendimą, nebūtinai privalėtų gražinti ieškovę į darbą.
- 81 Iš tikrųjų tokiu atveju institucija pagal SESV 266 straipsnį turi tik nustatyti reikiamas priemones, galinčias reikšti, be kita ko, tiek ieškovės gražinimą į darbą Parlamente, tiek sprendimo nepratęsti jos sutarties po 2015 m. gruodžio 31 d. patvirtinimą dėl kitų priežasčių, tiek tinkamos finansinės kompensacijos skyrimą ieškovei pagal galimą susitarimą dėl taikaus ginčo sprendimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 5 d. Sprendimo *GV / EIVT*, F-137/14, EU:F:2016:14, 91–93 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 82 Todėl Parlamento pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

Dėl reikalavimo panaikinti pradinį ginčijamą sprendimą ir sprendimą dėl skundo

- 83 Grįsdama reikalavimą panaikinti pradinį ginčijamą sprendimą ir sprendimą dėl skundo ieškovė iš esmės nurodo keturis pagrindus, grindžiamus atitinkamai:
- pirma, piktnaudžiavimu įgaliojimais ir KTIS 88 straipsnio b punkto, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalies ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalies pažeidimu;
 - antra, Pagrindinių teisių chartijos 30 straipsnio pažeidimu;
 - trečia, akivaizdžia vertinimo klaida ir rūpestingumo pareigos neįvykdymu;
 - ketvirta, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies pažeidimu, pareigos motyvuoti neįvykdymu, teisės į gynybą pažeidimu ir teisės būti išklaustam pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo

- 84 Grįsdama pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad, atsižvelgiant į prieštarigus motyvus, STSIT nurodytus pradiniam ginčijamame sprendime ir sprendime dėl skundo argumentuojant sprendimą nepratęsti jos tarnybos sutarties, STSIT piktnaudžiavo įgaliojimais. Iš tikrųjų faktinis motyvas atsisakyti jos paslaugų po to, kai ji ilgiau nei trylika metų tiesiogiai ar netiesiogiai bendradarbiavo su Garso ir vaizdo skyriaus „Newsdesk Hotline“ padaliniu, – tai aplinkybė, kad ieškovė pateikė pagalbos prašymą. Taigi pradinis ginčijamas sprendimas, ieškovės nuomone, yra dėl jos priimta atsakomoji priemonė.
- 85 Ieškovės manymu, tai įrodo aplinkybė, kad STSIT nuo 2005 m. nuolat tęsė jos tarnybos sutartis ir 2014 m. gruodžio mėn. jai pranešė, kad jos sutartis bus pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d., bet taikydama atribojimo priemonę STSIT nusprendė ją paskirti į Lankytojų programos skyrių trumpesniai, trijų mėnesių, laikotarpiui, o paskui – dviejų mėnesių laikotarpiui. Tačiau, nors ieškovei 2015 m. kovo 4 d. buvo patvirtinta, kad šio skyriaus poreikiai didėja, STSIT, norėdama pateisinti savo galiausiai priimtą sprendimą nepratęsti jos sutarties, nurodė, kad iš tikrųjų papildomų darbuotojų minėtam skyriui reikėjo tik laikinai, rengiantis minėti jo 40-metį, ir kad po to šiam skyriui tokių darbuotojų neberekėjo. Bet ieškovė teigia, jog nežinojo, kad atsižvelgiant būtent į šį įvykį buvo paskutinį kartą tik dviem mėnesiams pratęsta jos, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutartis.

- 86 Be to, priimdamas sprendimą paskirti į kitas pareigas, atitinkamo skyriaus vadovas nepasitarė su Žiniasklaidos direktorato direktoriumi dėl šio direktorato poreikių atsižvelgiant į ieškovės kvalifikaciją.
- 87 Ieškovė taip pat abejoja, ar pagrįstai Komunikacijos GD priėmė sprendimą patikėti jos anksčiau vykdytas užduotis atlikti kitam pareigūnui, nes toks sprendimas gali būti paaiškinamas STSĮT noru „[ja] atsikratyti“.
- 88 Galiausiai pradinis ginčijamas sprendimas ir sprendimas dėl skundo buvo priimti neatsižvelgiant tarnybos interesus ir priimant šiuos sprendimus nebuvo paisoma ar buvo nepakankamai paisoma ieškovės interesų. Ieškovės teigimu, tuo pažeista pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalį turima jos teisė į tai, kad jos reikalai būtų tvarkomi nešališkai ir teisingai. Be to, kadangi, ieškovės manymu, šie sprendimai faktiškai reiškė atsakomąsias priemones, kurių ėmėsi STSĮT, atsakydama į pagalbos prašymą, ji tvirtina, kad šie sprendimai buvo priimti pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalį. Ieškovė taip pat teigia, kad STSĮT pagal KTĮS 88 straipsnio b punktą turėjo galimybę pratęsti jos sutartį iki 2018 m. sausio 31 d., todėl jos atveju nepasinaudojusi šia galimybe STSĮT pažeidė ir šią nuostatą.
- 89 Parlamentas prašo atmesti pirmąjį pagrindą kaip nepagrįstą, teigdamas, kad niekuo negalima paremti ieškovės teiginio, pagal kurį sprendimu nepratęsti jos sutarties buvo siekiama jai pakenkti ar imtis atsakomųjų priemonių dėl to, kad ji pateikė pagalbos prašymą. Kaltinimas, susijęs su KTĮS 88 straipsnio, pagal kurį, ieškovės teigimu, jos sutartį buvo galima pratęsti iki 2018 m. sausio 31 d., pažeidimu, neturi reikšmės atsižvelgiant pirmiausia į 2014 m. gegužės 21 d. Sprendime *Komisija / Macchia* (T-368/12 P, EU:T:2014:266, 51 punktą) įtvirtintą jurisprudenciją.
- 90 Parlamentas pabrėžia, kad, nors pasiūlymą pratęsti ieškovės sutartį trimis mėnesiams nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d. pateikė skyriaus vadovas, kurį ji kaltina psichologiniu priekabiavimu, pasiūlymą pratęsti sutartį dviem mėnesiams iki 2015 m. gegužės 31 d. pateikė Lankytojų programos skyriaus vadovas, priėmęs ir sprendimą neprašyti Personalo GD po šios datos pratęsti ieškovės sutartį atsižvelgiant į jo tarnybos poreikius. Bet kuriuo atveju Parlamentas ginčija tai, kad STSĮT, grįsdama sprendimą nepratęsti ieškovės sutarties, nurodė jai prieštarigus motyvus ir yra tos nuomonės, kad atsižvelgė į rūpinimosi principą, pirmiausia tuo, kad pratęsė ieškovės sutartį net po to, kai ji pateikė pagalbos prašymą, taip pat tuo, kad sprendime dėl skundo nusprendė jai *ex gratia* suteikti kompensaciją, pripažindamas, kad ji turėjo teisėtą lūkesčių, jog jos sutartis bus pratęsta iki 2015 m. gruodžio 31 d.
- 91 Pagal suformuotą jurisprudenciją laikoma, kad piktnaudžiauta įgaliojimais ir padarytas poveikis teisėtumo prezumpcijai, kuri taikoma sudaryti tarnybos sutartis įgaliotos tarnybos priimtam aktui, tik tuo atveju, jeigu yra įrodyta, kad priimdama ginčijamą aktą ši tarnyba siekė kito tikslo, nei nustatytas aptariamuose teisės aktuose, arba jei remiantis objektyviais, reikšmingais ir suderinamais duomenimis paaiškėja, kad šis aktas buvo priimtas siekiant kitų nei jame nurodytieji tikslų (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai*, T-171/05, EU:T:2006:288, 64 punktą, 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *Macchia / Komisija*, T-80/15 P, EU:T:2015:845, 67 punktą ir 2015 m. kovo 26 d. Sprendimo *CW / Parlamentas*, F-41/14, EU:F:2015:24, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 92 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovo teiginio, jog jis patyrė savo vadovo psichologinį priekabiavimą, nepakanka norint nustatyti, kad bet kuris STSĮT priimtas aktas, pirmiausia vykstant administraciniam tyrimui, yra neteisėtas. Iš tikrųjų dar reikia, kad suinteresuotasis asmuo įrodytų veiksmų, reiškiančių psichologinį priekabiavimą, įtaką ginčijamo akto turiniui (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 24 d. Sprendimo *Menghi / ENISA*, F-2/09, EU:F:2010:12, 69 punktą, 2015 m. kovo 26 d. Sprendimo *CW / Parlamentas*, F-41/14, EU:F:2015:24, 89 punktą ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *FS / CESE*, F-50/15, EU:F:2016:119, 109 punktą), nes tokiu atveju tai reikštų, kad STSĮT per savo pareigūnus ir

tarnautojus, einančius vadovaujamas pareigas, pasinaudojo savo įgaliojimais siekdama neteisėto tikslo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, kadangi šiame straipsnyje nustatyta, jog „pareigūnai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo“.

- 93 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad priežasties, dėl kurios ieškovės sutartis buvo pratęsta tik trims mėnesiams, t. y. nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d., o ne vieniems metams, kaip buvo informuota ieškovė, pirmiausia skyriaus vadovo, negalima nei pagrįstai, nei objektyviai susieti su šio skyriaus vadovo ar, apskritai, STSIT sprendimu, staiga priimtu ieškovei pateikus pagalbos prašymą.
- 94 Iš tikrųjų nors 2014 m. lapkričio 26 d. elektroniniame laiške skyriaus vadovas pranešė ieškovei, kuri tuo metu buvo išėjusi laikinojo nedarbingumo atostogų, ir dviem kitiems sutartininkams, kad jų sutartys turi būti pratęstos visiems metams ir kad jis pagal savo kompetenciją stengiasi, kiek tai įmanoma, pasiekti, kad jų sutartys dėl tarnybos jo vadovaujame skyriuje būtų pratęstos ilgesniam laikui nei anksčiau, jis vis dėlto pabrėžė sunkumus, pirmiausia biudžetinius, susijusius su jų įgaliojimų ir tarnybos pratęsimu ateityje.
- 95 Paskui buvo atsiųstas 2014 m. gruodžio 10 d. elektroninis laiškas, kurį ieškovė, būdama išėjusi laikinųjų nedarbingumo atostogų, manoma, perskaitė, pirmiausia dėl to, kad būdama šiose atostogose naudojosi savo tarnybine pašto dėžute (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 14 d. Nutarties *Lebedef / Komisija*, F-60/13, EU:F:2014:6, 45 ir 46 punktus). Taigi šiame laiške, atsiųstame vieną dieną prieš ieškovei pateikiant pagalbos prašymą, jai buvo aiškiai nurodyta objektyvi priežastis, dėl kurios jos tarnybos sutartis pratęsta ne metams, kaip jai buvo pranešęs skyriaus vadovas ir vienas iš jos kolegų, o tik trims mėnesiams. Ši priežastis – tai aplinkybė, kad ieškovė nebuvo perėjusi sutartininkams skirtos atrankos, todėl jos byla dėl galimo jos sutarties pratęsimo ilgesniam nei minėtam trijų mėnesių laikotarpiui 2015 m. sausio mėn. turėjo išnagrinėti Sutartininkų atrankos komisija. Todėl ieškovė negali pagrįstai teigti, kad STSIT sprendimas pratęsti jos sutartį tik trims mėnesiams yra susijęs su pagalbos prašymu, kuris nagrinėjamu atveju buvo pateiktas kitą dieną, kai ieškovė gavo informaciją iš STSIT dėl trumpesnio jos sutarties pratęsimo ir priežasčių, pateisinančių šį sprendimą.
- 96 Po to, kai taikant atribojimo priemonę ieškovė buvo paskirta į kitas pareigas, iš 2015 m. kovo 2 d. formos, kurią užpildė Komunikacijos GD generalinis direktorius, matyti, kad buvo pateiktas pasiūlymas pratęsti ieškovės sutartį dar dviem mėnesiams, t. y. nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gegužės 31 d., kai Sutartininkų atrankos komisija per savo posėdį, įvykusį 2015 m. vasario 25 d., – tuo metu ieškovė jau buvo įtraukta į 2015 m. kovo 2 d. formoje nurodytą sąrašą, minimą šio sprendimo 19 punkte, – pareiškė palankią nuomonę.
- 97 Šiuo klausimu 2015 m. kovo 2 d. formoje pažymima, kad prašomas pratęsimas pateisinamas būtinybe padidinti Lankytojų programos skyriaus pajėgumą „atsižvelgiant į padidėjusį darbo kiekį, susijusį su šios programos 40-mečiu, kuriam paminėti numatyti įvairūs renginiai iki [2015 m.] gegužės pabaigos“. Tačiau ieškovė teigia, kad jai nebuvo nurodyta ši priežastis, kuria grindžiamas paskutinis jos sutarties pratęsimas.
- 98 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė neginčija 2015 m. vasario 4 d. įvykusio pokalbio tikrumo. 2015 m. gegužės 28 d. elektroniniame laiške Komunikacijos GD Išteklų direktorato Personalo skyriaus vadovas patvirtino – ir ieškovė nei ikiteisminiame, nei teisminiame etape to neginčijo, – kad per šį 2015 m. vasario 4 d. pokalbį jai paaiškino, jog taikydama atribojimo priemonę STSIT nusprendė ją paskirti į kitas pareigas Komunikacijos GD, Lankytojų programos skyriuje, nes šiam skyriui reikėjo papildomų darbuotojų rengiantis jo 40-mečio minėjimui, numatytam 2015 m. gegužės 26 d.
- 99 Į tai atsižvelgdama ieškovė taip pat negali teigti, kad sprendimu pratęsti jos sutartį tik dar dviem mėnesiams nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gegužės 31 d. STSIT siekė tik nubausti ją už tai, kad pateikė pagalbos prašymą.

- 100 Bet kuriuo atveju, kadangi pirmuoju pagrindu ieškovė siekia paneigti STSIT sprendimo pratęsti jos sutartį tik laikotarpiui nuo 2015 m. balandžio 1 d. iki gegužės 31 d. arba pratęsti ją atsižvelgiant vien į Lankytojų programos skyriaus poreikius, o ne į Garso ir vaizdo skyriaus, į kurį ji buvo paskirta pirmiau, poreikius, teisėtumą, reikia konstatuoti, kad ieškovė 2015 m. kovo 27 d. pasirašė aptariamą sutarties priedą, tačiau neginčijo šio sprendimo pateikdama skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Todėl pareikšdama šį ieškinį ji negali ginčyti šio sprendimo, kuris jau tapo galutinis, teisėtumo.
- 101 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas yra tos nuomonės, jog ieškovės nurodytos aplinkybės, susijusios su tuo, kad Lankytojų programos skyrius nepasiūlė Personalo GD pratęsti jos sutartį, negali būti laikomos objektyviais, reikšmingais ir suderinamais duomenimis, patvirtinančiais, kad STSIT sprendimas nepratęsti jos sutarties po 2015 m. gegužės 31 d. buvo priimtas siekiant kitų tikslų, nei nurodyti jame, nes iš bylos medžiagos matyti, kad šis sprendimas buvo priimtas dėl to, jog Komunikacijos GD išteklų direktorato direktorius nepateikė prašymo pratęsti minėtą sutartį remdamasis kurio nors iš šio GD skyrių prašymu.
- 102 Dėl aplinkybės, kad po to, kai ieškovė buvo paskirta į kitas pareigas Lankytojų programos skyriuje, STSIT nusprendė užduočių, kurias ji anksčiau vykdė Garso ir vaizdo skyriuje, atlikimą patikėti tam tikriems pareigūnams, todėl neliko pagrindo pateikti prašymą pratęsti jos tarnybos šiame skyriuje sutartį, nors ieškovė jame dirbo nuo 2003 m., primintina, kad, viena vertus, nuolatinės pareigas institucijose iš esmės eina pareigūnai, taigi tarnautojai tokias pareigas gali eiti tik išimtiniais atvejais (žr. 2011 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Adjemian ir kt. / Komisija*, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 78 punktą). Kita vertus, administracija turi didelę diskreciją, kiek tai susiję su jos tarnybų veiklos organizavimu ir struktūra, ir gali nuspręsti, kad užduotys, kurios nebuvo aiškiai apibrėžtos arba laikui bėgant pakito ir kurių atlikimas pirmiau buvo patikėtas sutartininkams pagalbinėms užduotims, galbūt pakeičiant pareigūnus ar laikinuosius tarnautojus, dabar turi būti siejamos su nuolatinėmis pareigybėmis.
- 103 Iš tikrųjų Sąjungos institucijos ir agentūros gali savo nuožiūra nustatyti administracinių skyrių struktūrą atsižvelgdamos į visus veiksnius, kaip antai joms pavestų užduočių pobūdį, apimtį ir biudžeto galimybes (žr. 1981 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Bellardi-Ricci ir kt. / Komisija*, 178/80, EU:C:1981:310, 19 punktą, 1991 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Sebastiani / Parlamentas*, T-163/89, EU:T:1991:49, 33 punktą ir 1994 m. vasario 9 d. Sprendimo *Lacruz Bassols / Teisingumo Teismas*, T-109/92, EU:T:1994:16, 88 punktą). Ši diskrecija apima galimybę panaikinti darbo vietas ir keisti priskiriamas užduotis siekiant didesnio darbų organizavimo veiksmingumo arba norint įgyvendinti Sąjungos politinių institucijų nustatytus su biudžetu susijusius reikalavimus panaikinti darbo vietas, taip pat teisę perskirstyti panaikintą darbo vietą užėmusio asmens pirma vykdytas užduotis, šį darbo vietos panaikinimą nebūtinai siejant su sąlyga, kad visas nurodytas užduotis atliktų mažesnis negu iki restruktūrizacijos asmenų skaičius. Be to, panaikinus darbo vietą nebūtinai panaikinamos su ja sietos užduotys (žr. 1997 m. liepos 11 d. Sprendimo *Cesaratto / Parlamentas*, T-108/96, EU:T:1997:115, 49–51 punktus ir 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Tzikas / EGA*, F-120/13, EU:F:2014:197, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 104 Taigi nagrinėjamu atveju STSIT galėjo savo nuožiūra nuspręsti užduotis, kurias pirmiau atlikdavo ieškovė, kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims, ir viena iš jos kolegų, taip pat sutartininkė pagalbinėms užduotims, pavesti pareigūnams. Taigi, kadangi 2014 m. lapkričio 26 d. elektroniniame laiške, t. y. prieš pateikiant pagalbos prašymą, skyriaus vadovas pranešė ieškovei ir dviem jos kolegoms sutartininkams apie neišvengiamą „Newsdesk Hotline“ padalinio restruktūrizaciją, susijusią su administratorių (AD) pareigų grupės pareigūno atėjimu dirbti į šį skyrių, ieškovė negali pagrįstai teigti, kad STSIS sprendimas priimti pareigūną eiti pareigas, kurias ji pirmiau ėjo Garso ir vaizdo skyriuje, yra įrodymas ar net tik objektyvus ir reikšmingas požymis, kad norėta ją nubausti už tai, jog pateikė pagalbos prašymą. Iš tiesų matyti, kad šis sprendimas objektyviai atitiko STSIS siekį racionaliai organizuoti savo tarnybų darbą ir STSIS sprendimo suteikti daugiau reikšmės „Newsdesk Hotline“ padaliniui, skiriant į šį sektorių pareigūnus, įgyvendinimą.

- 105 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikė objektyvių, reikšmingų ir suderinamų duomenų savo teiginiui dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais pagrįsti.
- 106 Dėl tų pačių priežasčių ieškovė taip pat negali teigti, nei, viena vertus, kad pradiniu ginčijamu sprendimu ir sprendimu dėl skundo STSIT pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalį, pagal kurią psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, nei, kita vertus, kad atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalį STSIT jos reikalų nesutvarkė nešališkai, teisingai ir per protingą terminą.
- 107 Kalbant apie ieškovės nurodytą KTIS 88 straipsnio b punkto pažeidimą, pažymėtina, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d. taikytinoje jo redakcijoje „dėl 3b straipsnyje minimų sutartininkų [pagalbinėms užduotims]“ numatyta, jog „faktinis įdarbinimo institucijoje laikotarpis, įskaitant visus pratęsimo laikotarpius, turi neviršyti trejų metų“, ir kad jo redakcijoje, priimtoje pradėjus taikyti 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, iš dalies keičiantį Pareigūnų tarnybos nuostatus ir KTIS (OL L 287, 2013, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), šis laikotarpis buvo pratęstas iki šešerių metų. Tačiau nors šioje nuostatoje nurodytas maksimalus įdarbinimo priskiriant tokiai pareigų grupei laikotarpis, vis dėlto pagal šią nuostatą STSIT nėra įpareigota minimaliam laikotarpiui įdarbinti tokiai pareigų grupei priskiriamą tarnautoją.
- 108 Todėl akivaizdu, jog tuo, kad priimdama pradinį ginčijamą sprendimą ir sprendimą dėl skundo STSIT neatsižvelgė į maksimalų laikotarpį, kuriam ieškovė galėtų būti įdarbinta kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims, nebuvo pažeistas KTIS 88 straipsnio b punktas.
- 109 Galiausiai ieškovė negali kaip piktnaudžiavimo įgaliojimais požymiu remtis aplinkybe, kad, jos manymu, po pagalbos prašymo pateikimo STSIT požiūris į ją „staiga“ pasikeitė, nes STSIT „nuo 2003 m. sausio 6 d. visada rasdavo sprendimą, leidžiantį [jai] ir toliau eiti pareigas“. Iš tikrųjų tai, kad ieškovė, kuri nebuvo laimėjusi nei EPSO rengiamų bendrųjų konkursų, nei Parlamento vidaus konkursų, galėjo likti STSIT įdarbinta pagal įvairias viena po kitos pasirašytas sutartis, susijusias su įvairiomis iš esmės tapačiomis pareigų grupėmis, neįpareigojo STSIT tęsti tarnybos santykių su suinteresuotąja, nes sutartininkų pagalbinėms užduotims darbo sutarčių pagrindinis požymis yra jų laikinumas, atitinkantis patį šių sutarčių tikslą laikinas užduotis skirti pagalbinėms darbuotojams, kai nėra nuolatinio darbuotojo (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Adjemian ir kt. / Komisija*, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 86 punktą), be to, Sąjungos viešojoje tarnyboje dirbantys tarnautojai, įdarbinti pagal terminuotąją darbo sutartį, negali nežinoti, kad yra įdarbinti laikinai ir kad ši sutartis neužtikrina nuolatinės darbo vietos (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *ETF / Schuerings*, T-107/11 P, EU:T:2013:624, 84 punktą).
- 110 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

- 111 Manydama, kad buvo atleista iš darbo STSIT piktnaudžiaujant įgaliojimais, ieškovė teigia, kad buvo atleista nepagrįstai, taigi pažeidžiant Pagrindinių teisių chartijos 30 straipsnį, pagal kurį „kiekvienas darbuotojas turi teisę į apsaugą pagal Sąjungos teisę ir nacionalinius teisės aktus bei praktiką nepagrįsto atleidimo iš darbo atveju“. Be to, ji kritikuoja tai, kad STSIT sprendime dėl skundo nepareikšė nuomonės dėl šio argumento, todėl „ginčijamus sprendimus reikia atmesti“.
- 112 Parlamentas mano, kad antrasis pagrindas neturi reikšmės, nes ieškovės sutartis baigė galioti tą dieną, kuri buvo numatyta šioje sutartyje, taigi STSIT jos nenutraukė.

- 113 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad ieškovės nurodytu antruoju pagrindu akivaizdžiai klaidingai teigiama, jog šiuo atveju STSIT priėmė sprendimą atleisti iš darbo pagal KTIS 47 straipsnio b punkto ii papunktį arba KTIS 49 straipsnį, nors ieškovės tarnybos sutartis pasibaigė pagal KTIS 47 straipsnio b punkto i papunktį, taikomą sutartininkams pagalbinėms užduotims pagal KTIS 119 straipsnį, t. y. „darbo sutartyje nustatytą datą“.
- 114 Todėl antrąjį pagrindą bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo

- 115 Grįsdama trečiąjį pagrindą ieškovė teigia, kad pradiniam ginčijamame sprendime ir sprendime dėl skundo padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Tai galima konstatuoti remiantis vien tuo, kad STSIT, grįsdama savo sprendimą nepratęsti jos sutarties, nurodė prieštarigus motyvus, o tai įrodo, kad STSIT pateikti motyvai nėra įtikinami. Ieškovė taip pat teigia, kad STSIT nevykdė rūpinimosi pareigos.
- 116 Parlamentas prašo atmesti trečiąjį pagrindą, aiškindamas, kad STSIT nusprendė nuo 2009 m. restruktūrizuoti Garso ir vaizdo skyrių, nes šiame skyriuje, kuris funkcinio atžvilgiu tapo labai svarbus ir kuriam buvo skiriamas didelis finansavimas, dirbo daug sutartininkų. Taigi buvo surengti įvairūs konkursai ir atrankos procedūros, kurie leido daugumai šio skyriaus tarnautojų įgyti pareigūno statusą. Tačiau ieškovė neperėjo šių atrankų, todėl negalėjo būti įdarbinta šiame skyriuje kaip pareigūnė.
- 117 Dėl prašymo pratęsti sutartį Parlamentas pažymi, kad STSIT kaip galima rūpestingiau jį išnagrinėjo, bet nebuvo jokios laisvos darbo vietos, kuri būtų galėjusi leisti pratęsti ieškovės, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutartį. Tai įrodo aplinkybė, kad po 2015 m. gegužės 31 d., kai pasibaigė ieškovės sutartis, nuo 2015 m. rugpjūčio 3 d. iki 2016 m. vasario 2 d. į Žiniasklaidos direktoratą buvo priimtas tik vienas sutartininkas pagalbinėms užduotims, siekiant pakeisti vieną Žiniasklaidos direktorato „Europarl TV“ skyriaus darbuotoją. Tačiau kai 2015 m. balandžio 15 d. buvo pateiktas prašymas įdarbinti šį tarnautoją, ieškovė, nors buvo, kaip ir šis tarnautojas, įtraukta į sutartininkų atranką perėjusių asmenų sąrašą, negalėjo pretenduoti į šią darbo vietą, nes tebebuvo išėjusi laikinųjų nedarbingumo atostogų nuo 2014 m. rugsėjo pabaigos. Parlamentas patikslina, kad Garso ir vaizdo skyriuje liko tik vienas sutartininkas pagalbinėms užduotims, priskirtas IV pareigų grupei, po to, kai kitas tos pačios pareigų grupės sutartininkas tebegaliojant jo sutarčiai iš šio skyriaus buvo perkeltas į „Europarl TV“ skyrių. Be to, Parlamentas primena, kad Garso ir vaizdo skyriaus „Newsdesk Hotline“ padalinio darbuotojų veiklos koordinavimą dabar užtikrina vienas pareigūnas, kad užduotys, kurias įprastai vykdė ieškovė, buvo pavestos kitam pareigūnui ir kad papildant šį padalinį jame buvo įdarbintas trečias pareigūnas. Į Lankytojų programos skyrių po 2015 m. gegužės 31 d. nebuvo priimta nė vieno sutartininko pagalbinėms užduotims. Šios aplinkybės įrodo, kad nebuvo jokios galimybės pratęsti ieškovės sutartį ją įdarbinant kuriame nors iš dviejų minėtų skyrių ar apskritai Žiniasklaidos direktorate.
- 118 Šiuo klausimu visų pirma primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją laikinojo tarnautojo sutarties pratęsimas – tai paprasčiausia galimybė, kurią vertina kompetentinga institucija, nagrinėjamu atveju – STSIT.
- 119 Iš tikrųjų institucijos turi didelę diskreciją organizuoti savo tarnybų veiklą atsižvelgdamos į joms nustatytas užduotis ir paskirti darbuotojus šioms užduotims vykdyti, nors turi juos skirti atsižvelgdamos į tarnybos interesus. Taigi kompetentinga valdžios institucija, sprenddama dėl tarnautojo padėties, privalo atsižvelgti į visas aplinkybes, galinčias turėti lemiamą reikšmę jos sprendimui, t. y. ne tik į tarnybos interesus, bet ir pirmiausia į atitinkamo tarnautojo interesus. Tai lemia administracijai tenkanti rūpestingumo pareiga, atspindinti abipusių teisių ir pareigų pusiausvyrą. Pareigūnų tarnybos nuostatais ir pagal analogiją, KTIS įtvirtintą dėl viešosios valdžios institucijos ir jos darbuotojų santykių (žr. 2015 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija / D’Agostino*, T-670/13 P, EU:T:2015:877, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 120 Taigi pagal KTIS administracija nėra įpareigota išnagrinėti galimybės perkelti laikinąjį tarnautoją į kitą tarnybą nei ta, į kurią jis buvo paskirtas nei neterminuotosios sutarties nutraukimo atveju (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *ETF / Schuerings*, T-107/11 P, EU:T:2013:624, 98 punktą ir 2013 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *ETF / Michel*, T-108/11 P, EU:T:2013:625, 99 punktą), nei terminuotosios sutarties nepratęsimo atveju (šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Komisija / Macchia*, T-368/12 P, EU:T:2014:266, 57 punktą). Tokia pareiga nėra nustatyta ir dėl sutartininkų – kaip antai ieškovės, – kurie nėra priskiriami prie pareigybių, kurių sąrašas pridedamas prie kiekvienos institucijos biudžeto skirsnio. Tačiau net dėl pastarosios grupės tarnautojų, nors jie nepriskirti prie pareigybių, kurios įtrauktos į šį sąrašą, administracija, spręsdama dėl šio tarnautojo pateikto prašymo pratęsti sutartį, privalo atsižvelgti į visas aplinkybes, galinčias turėti lemiamą reikšmę jos sprendimui, t. y. atsižvelgti ne tik į tarnybos interesus, bet ir pirmiausia į atitinkamo tarnautojo interesus (žr. 2015 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija / D'Agostino*, T-670/13 P, EU:T:2015:877, 34 punktą).
- 121 Konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis, kuriomis STSIT, siekdama vykdyti pareigą suteikti pagalbą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, nusprendė paskirti ieškovę į kitą skyrių nei tas, kuriame ji buvo įdarbinta, STSIT privalėjo, nagrinėdama prašymą pratęsti sutartį ir vykdydama rūpestingumo pareigą, įvertinti – atsižvelgdama į ieškovės pageidavimą išlaikyti darbo santykius, nors faktiškai nuo 2014 m. spalio mėn. ieškovė buvo išėjusi laikinojo nedarbingumo atostogų, – ar paisant tarnybos interesų pradinio paskyrimo skyriuje arba naujojo paskyrimo skyriuje reikia įdarbinti tarnautoją, kurio specializacija atitinka ieškovės specializaciją.
- 122 Šiuo klausimu pažymėtina, kad atsižvelgiant į didelę diskreciją, kurią šiomis aplinkybėmis turi institucijos, teismo kontrolė apsiriboja patikrinimu, ar nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos arba piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2015 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Komisija / D'Agostino*, T-670/13 P, EU:T:2015:877, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 123 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos aiškiai matyti, kad pradinio ginčijamo sprendimo priėmimo etape STSIT atsižvelgė tiek į tarnybos interesus, susijusius su Lankytojų programos skyriumi, tiek į ieškovės interesus, nurodytus prašyme pratęsti sutartį. STSIT padarė išvadą, kad negali pasiūlyti ieškovei pratęsti jos, kaip sutartininkės pagalbinėms užduotims, sutartį, nors ji jau buvo įtraukta į sutartininkų atranką perėjusių asmenų sąrašą.
- 124 Be to, dėl STSIT teiginio, kad praėjus renginiams, susijusiems su Lankytojų programos skyriaus 40-mečio minėjimu, administracinis pastiprinimas šiam skyriui nebebuvo reikalingas, pažymėtina, kad atsižvelgiant į Parlamento pateiktus argumentus ir dokumentus jis nėra susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida. Šiuo atžvilgiu aplinkybė, kad Personalo GD generalinis direktorius 2015 m. kovo 4 d. elektroniniame laiške nurodė didėjančius šio skyriaus poreikius, negalima paneigti šio konstatavimo. Iš tikrųjų, viena vertus, ši nuoroda į didėjančius poreikius galėjo būti suprantama, kaip susijusi su poreikiais rengiantis minėtam 40-mečiui. Kita vertus, bet kuriuo atveju neginčijama, kad po to, kai baigė galioti ieškovės sutartis, STSIT Lankytojų programos skyriuje neįdarbino jokio sutartininko pagalbinėms užduotims; tai patvirtina, kad poreikiai, net jei buvo didėjantys, faktiškai tokie buvo tik laikinai ir šiaip ar taip nepagrindė kokio nors tarnautojo įdarbinimo po 2015 m. gegužės 31 d.
- 125 Taigi atsižvelgdama pirmiausia į 2004 m. gegužės 3 d. Europos Parlamento biuro sprendimo, patvirtinančio vidaus nuostatus dėl pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimo (toliau – vidaus nuostatai dėl įdarbinimo), 11 straipsnio 2 dalį, pagal kurią sutartininkai pagalbinėms užduotims įdarbinami remiantis KTIS 3b straipsniu siekiant užtikrinti tarnybos tęstinumą, STSIT galėjo manyti, kad po 40-mečio minėjimo jai neberekės nei įdarbinti tokių tarnautojų Lankytojų programos skyriuje, nei naudotis tarnautojo, kurio specializacija tokia, kaip ieškovės, paslaugomis.
- 126 Dėl atsižvelgimo į tarnybos interesus, susijusius su Garso ir vaizdo skyriumi, iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad, kaip teigia ieškovė, STSIT neišnagrinėjo šio skyriaus poreikių siekdama atsižvelgti į pradiniam ginčijamame sprendime išdėstytą požiūrį, nes nuo 2015 m. gegužės 28 d. iki

liepos 14 d. buvo kilę abejonių, ieškovės išreikštų 2015 m. balandžio 24 d. skunde, dėl to, kurių skyrių laikyti tuo, kuriame ji faktiškai įdarbinta. Taigi būtent šio skyriaus iniciatyva turėjo būti pateiktas galimas prašymas pratęsti ieškovės sutartį, pateiktas Komunikacijos GD Išteklių direktoratui, kuris paskui galėjo pateikti tokį prašymą Personalo GD, veikdamas kaip STSIT.

- 127 2015 m. rugpjūčio 20 d. atsakyme į ieškovės 2015 m. balandžio 24 d. skundą Generalinis sekretorius vis dėlto išsklaidė šias abejones, patvirtindamas laikiną ieškovės paskyrimo į Lankytojų programos skyrių pobūdį. 2015 m. rugsėjo 10 d. papildomame skunde ieškovė ginčijo tai, kad nėra tarnybos interesų pratęsti jos tarnybos sutartį atsižvelgiant į Garso ir vaizdo skyriaus, į kurių ji turėjo būti laikoma likusi paskirta vykstant STSIT pradėtam administraciniam tyrimui atsiliepiant į pagalbos prašymą, poreikius.
- 128 Bet siekdama priimti sprendimą dėl skundo STSIT, atsakydama į argumentus, pateiktus 2015 m. rugsėjo 10 d. papildomame skunde, išnagrinėjo tarnybos interesus atsižvelgdama į Garso ir vaizdo skyriaus poreikius. Vis dėlto STSIT padarė išvadą, kad, nors ieškovė suinteresuota savo sutarties pratęsimu, šis skyrius neturi poreikio, kuriuo remdamasi ji galėtų pratęsti ieškovės sutartį dėl tarnybos šiame skyriuje ar apskritai Komunikacijos GD. Todėl ieškovės kaltinimą dėl neatsižvelgimo į tarnybos interesus reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 129 Šiuo klausimu dar patikslintina, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, STSIT skundo nagrinėjimo etape gali iš dalies arba visai pakeisti savaisiais sprendimo nepratęsti sutarties motyvus, kaip ji padarė šiuo atveju (šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 33–46 punktus ir 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Tzikas / EGA*, F-120/13, EU:F:2014:197, 79 punktą). Iš tikrųjų būtent sprendimo dėl skundo priėmimo metu pateikiamas galutinis institucijos požiūris, taigi šiame etape ir reikia vertinti, ar STSIT įvykdė rūpinimosi pareigą atsižvelgdama tiek į pradinį sprendimą, tiek į sprendimą dėl skundo (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 17 d. Sprendimo *LP / Europolas*, T-719/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:7, 54 punktą).
- 130 Be to, ieškovė dublike tvirtina, kad Parlamentas šioje byloje, atsiliepiame į ieškinį, „išvardijo įvairius skyrius: „Europarl TV“ skyrių, Garso ir vaizdo skyrių ir „Hotline Newsdesk“ padalinį, į kuriuos kreipėsi STSIT dėl galimybės pratęsti ieškovės sutartį“, *in tempore suspecto* pateikdamas naujus pradinio ginčijamo sprendimo ir sprendimo dėl skundo motyvus. Tačiau tokie motyvai, ieškovės nuomone, yra nepriimtini.
- 131 Šiuo klausimu primintina, kad, nors ieškinio pareiškimo pagal SESV 270 straipsnį atveju visiškai nemotyvavimo negalima kompensuoti paaiškinimais, pateikiamais po to, kai pareikštas ieškinys, nes šiame etape tokie paaiškinimai nebeatlieka savo funkcijos (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Michel / Parlamentas*, 195/80, EU:C:1981:284, 22 punktą, 1993 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Parlamentas / Volger*, C-115/92 P, EU:C:1993:922, 23 punktą ir 1994 m. vasario 23 d. Sprendimo *Coussios / Komisija*, T-18/92 ir T-68/92, EU:T:1994:19, 74–76 punktus), taip nėra ginčijamo akto, kurį priima STSIT ar institucijos atsakovės paskyrimų tarnyba, nepakankamo motyvavimo atveju.
- 132 Iš tikrųjų pastaruoju atveju institucija atsakovė vykstant procesui gali pateikti papildomų patikslinimų ir tada pagrindas, grindžiamas nepakankamu motyvavimu, netenka dalyko (šiuo klausimu žr. 1984 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Picciolo / Parlamentas*, 111/83, EU:C:1984:200, 22 punktą, 1988 m. kovo 8 d. Sprendimo *Sergio ir kt. / Komisija*, 64/86, 71/86–73/86 ir 78/86, EU:C:1988:119, 52 punktą ir 1993 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Perakis / Parlamentas*, T-78/92, EU:T:1993:107, 52 punktą). Vis dėlto tokiu atveju institucija atsakovė negali klaidingų pirminių ginčijamo sprendimo motyvų pakeisti visiškai naujais motyvais (šiuo klausimu žr. 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin / Komisija*, C-343/87, EU:C:1990:49, 15 punktą ir 1997 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Berlingieri Vinzek / Komisija*, T-71/96, EU:T:1997:170, 79 punktą).
- 133 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas pažymi, kad sprendime dėl skundo STSIT aiškiai nurodė, viena vertus, kad „nebėra galimybės įdarbinti [ieškovę] [G]arso ir vaizdo skyriuje, nes per tą laiką buvo nuspręsta užduočių, kurias vykdyti ji pirmiau buvo priimta, atlikimą patikėti pareigūnui“, ir, kita

vertus, kad „atsižvelgdamas į konkrečią [ieškovės] specializaciją bei anksčiau eitas pareigas K[omunikacijos] GD negali po 2015 m. gruodžio 31 d. jai pasiūlyti kitos darbo vietos, atitinkančios jos kvalifikaciją“.

- 134 Taigi paaiškinimai, kuriuos Parlamentas pateikė teismo bylos nagrinėjimo etape, susiję su įvairiais Komunikacijos GD Žiniasklaidos direktorato ir Ryšių su piliečiais direktorato skyriais, į kuriuos atsižvelgdama STSIT išnagrinėjo galimybę pratęsti ieškovės sutartį, yra tik papildomi patikslinimai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 132 punkte nurodytą jurisprudenciją, nes šiais paaiškinimais, susijusiais su aplinkybėmis, kurios buvo susiklosčiusios prieš priimant sprendimą dėl skundo arba klostėsi jo priėmimo metu, nėra pažeidžiamas teisėtumo principas (žr. 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 27 punktą). Iš tikrųjų neginčijama, kad tiek sprendime dėl skundo, tiek teismo bylos nagrinėjimo etape STSIT išdėstytas ir Parlamento nurodytas atsisakymo pratęsti ieškovės sutartį po 2015 m. gruodžio 31 d. motyvas grindžiamas tuo, kad Komunikacijos GD nebuvo laisvos darbo vietos, kuri leistų atsižvelgiant į ieškovės specializaciją pratęsti jos sutartį.
- 135 Be to, šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad pagal šio sprendimo 119 ir 120 punktuose primintą jurisprudenciją STSIT neprivalėjo, vykdydama rūpinimosi pareigą, išnagrinėti galimybės pratęsti ieškovės sutartį įdarbinant ją kituose skyriuose nei Garso ir vaizdo ar Lankytojų programos skyriai, nes nagrinėjant tokią galimybę ieškovei būtų buvusi užtikrinta prioriteto teisė, kurią turi tik pareigūnai ir kuria būtų pažeisti šių kitų skyrių tarnautojų, pageidaujančių, kad būtų pratęstos jų tarnybos šiuose skyriuose sutartys, interesai arba atrankos, paskelbtos į darbo vietas minėtuose skyriuose, procedūrose dalyvaujančių kandidatų interesai (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *ETF / Schuerings*, T-107/11 P, EU:T:2013:624, 87 punktą). Vis dėlto šiuo atveju, padarydama daugiau, nei privalėjo pagal rūpestingumo pareigą, STSIT, priimdama sprendimą dėl skundo, atliko tyrimą dėl laisvų darbo vietų visame Komunikacijos GD ir padarė išvadą, kad nėra jokios tinkamos darbo vietos, kuri leistų pratęsti ieškovės sutartį po 2015 m. gruodžio 31 d.
- 136 Tačiau šis teiginys bet kuriuo atveju nėra susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida.
- 137 Iš tikrųjų ieškovė sprendimo nepratęsti jos sutarties priėmimo metu dirbo kaip sutartininkė pagalbinėms užduotims. Šiuo atžvilgiu, kaip 2014 m. lapkričio 26 d. elektroniniame laiške pranešė skyriaus vadovas ir kaip rodo Parlamento pateikta informacija ir duomenys, buvo atliekama Garso ir vaizdo skyriaus restruktūrizacija, STSIT siekiant užduotis, kurias pirmiau atlikdavo ieškovė, pavesti pareigūnams, o tai, kaip minėta, patenka į STSIT didelės diskrecijos organizuoti savo tarnybų darbą taikymo sritį. Todėl STSIT, priimdama darbuotoją į laisvą darbo vietą, apie kurią buvo paskelbta Pranešime Nr. AST/157554, galėjo teikti pirmenybę perkeliama asistentų pareigų grupės pareigūnui, nes ieškovė neturėjo tokio statuso. Be to, iš Parlamento pateiktų dokumentų matyti, kad po to, kai ieškovė išėjo iš darbo, 2016 m. Žiniasklaidos direktorate buvo priimtas tik vienas sutartininkas pagalbinėms užduotims. Tai buvo tarnautojas, įdarbintas siekiant nuo 2015 m. rugpjūčio 3 d. iki 2016 m. vasario 2 d. pakeisti motinystės atostogų išėjusią darbuotoją. Tačiau šis tarnautojas buvo įdarbintas eiti pareigas „Europarl TV“ skyriuje, t. y. kitame nei Garso ir vaizdo ar Lankytojų programos skyriai, be to, jo įdarbinimo metu, viena vertus, ieškovė nebūtų galėjusi pakeisti šios darbuotojos, nes pati buvo išėjusi laikinojo nedarbingumo atostogų, ir, kita vertus, nėra jokio pagrindo manyti, kad jos specializacija būtų atitikusi su šiuo pakeitimu susijusius poreikius.
- 138 Ieškovė taip pat apgailestauja dėl to, kad, nepaisant jos pateiktų prašymų, Parlamento rengti vidaus konkursai buvo susiję tik su „labai konkrečiomis ir techninėmis <...> archyvarų, montuotojų, grafikų ar gamintojų specializacijomis“. Dar primintina, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnį „įdarbinant [pareigūnus] siekiama užtikrinti, kad institucijoje dirbtų gabiausi, našiausi ir principingiausi pareigūnai, atrinkti iš kuo didesnės geografinės teritorijos Sąjungos valstybių narių piliečių“. Taigi joks tarnautojas negali reikalauti, kad būtų surengtas jo specializaciją atitinkantis konkursas, nes, neatsižvelgdama į vidaus nuostatų dėl įdarbinimo 4 straipsnio 3 dalį, institucija negali savo tarnautojams sudaryti palankių sąlygų tapti pareigūnais pažeisdama vienodo požiūrio principą.

- 139 Galiausiai ieškovė nurodo aplinkybę, kad ji beveik 13 metų vykdė tokias pačias užduotis, turėdama įvairius statusus, ir kad todėl vykdydama rūpestingumo pareigą STSŪT privalėjo pratęsti jos paskiausią sutartį.
- 140 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors ieškovė buvo įsidarbinusi bendrovėje, teikiančioje paslaugas Parlamentui, STSŪT pasiūlė ieškovei nuo 2005 m. balandžio 1 d. būti tiesiogiai įdarbinti kaip sutartininkei ir kad nuo 2006 m. vasario 1 d. ji dirbo kaip laikinoji tarnautoja. Pagal KTIS 8 straipsnio antrą pastraipą laikinieji tarnautojai negali būti įdarbinami daugiau kaip šešeriams metams ir laikytina, kad šiuo įdarbinimu darant principo, pagal kurį į nuolatinės pareigas paprastai skiriami pareigūnai, išimtį galėjo būti siekiama tik patenkinti Garso ir vaizdo skyriaus poreikius (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Adjemian ir kt. / Komisija*, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 79 punktą).
- 141 Tokiomis aplinkybėmis pasibaigus ieškovės, kaip laikinosios tarnautojos, sutarties ilgiausiam šešerių metų laikotarpiui STSŪT pasirūpino, kad ji būtų vėl įdarbinta, šįkart – sutartininke pagalbinėms užduotims, nors dabar ieškovė šiuo klausimu remiasi aplinkybe, kad jai visada būdavo skiriamos tokios pačios užduotys – tiek kaip laikinajai tarnautojai, tiek kaip pagalbinei darbuotojai, tiek kaip sutartininkei pagalbinėms užduotims, o tai galiausiai verčia abejoti, ar pagrįstai STSŪT priskyrė ją vienai ar kitai šių pareigų grupei.
- 142 Be to, STSŪT sutiko *ex gratia* skirti ieškovei 22 000 EUR išmoką.
- 143 Taigi visos šios aplinkybės patvirtina, kad STSŪT įvykdė rūpestingumo pareigą suinteresuotajai.
- 144 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pripažintina, kad šiuo atveju STSŪT, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos ir įvykdydama jai tenkančią rūpestingumo pareigą, galėjo būti tos nuomonės, kad negali pratęsti ieškovės sutarties, bent jau po 2015 m. gruodžio 31 d.
- 145 Todėl trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo

- 146 Grįsdama ketvirtąjį pagrindą ieškovė teigia, kad, jos neišklausiusi prieš priimdama pradinį ginčijamą sprendimą, STSŪT pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalį. O jeigu ieškovė būtų buvusi išklaudyta, ji būtų galėjusi pasakyti, kad Lankytojų programos skyriaus poreikiai didėja, todėl jos tarnybos sutartį reikia pratęsti. Taigi STSŪT būtų galėjusi apklausti šį skyrių dėl jo realių poreikių ir pamatyti akivaizdų prieštaravimą tarp šių poreikių tikrumo ir pradinio ginčijamo sprendimo, kuriame šie poreikiai paneigti. Ieškovė taip pat būtų galėjusi atkreipti STSŪT dėmesį į tai, kad ji 2015 m. balandžio 24 d. pateikė skundą dėl sprendimo paskirti į kitas pareigas, ginčydama nuolatinį šio paskyrimo pobūdį, be to, ji būtų galėjusi pasakyti, kad kitiems Komunikacijos GD skyriams, pirmiausia Žiniasklaidos direktorato Garso ir vaizdo skyriui, reikia papildomų darbuotojų. Siekdama įrodyti minėtų poreikių buvimą ieškovė būtų galėjusi pasiremti ir tuo, kad nuo 2015 m. kovo 27 d. iki gegužės 29 d. buvo paskelbti keturi pranešimai apie laisvas darbo vietas. Galiausiai dėl prašymo pratęsti sutartį pagrindimo ji būtų galėjusi gauti Žiniasklaidos direktorato direktoriaus paliudijimą, susijusį su šio direktorato poreikiais.
- 147 Be to, kad pradinis ginčijamas sprendimas būtų galėjęs būti kitoks, jei STSŪT iš pradžių būtų išklausiusi ieškovę jos sutarties pratęsimo klausimu, ieškovė teigia, jog tai, kad STSŪT sprendimo dėl skundo priėmimo etape pakeitė savo pradinio sprendimo motyvus visiškai naujais motyvais, prieštaraujantis pirmojo sprendimo motyvams, prilygsta pareigos motyvuoti neįvykdymui. Tas pats pasakytina ir apie aplinkybę, kad STSŪT sprendime dėl skundo neatsakė į kai kuriuos ieškovės pateiktus kaltinimus.

- 148 Parlamentas prašo ketvirtąjį pagrindą atmesti, pažymėdamas, kad šiuo atveju ieškovė galėjo prašyme pratęsti sutartį išdėstyti motyvus, jos manymu, pagrindžiančius jos sutarties pratęsimą. Taigi STSIT tinkamai atsižvelgė į ieškovės šiuo klausimu pateiktus argumentus, pirmiausia tuo, kad sprendime dėl skundo patenkino jos prašymą atsižvelgdama į teisėtus lūkesčius pratęsti jos sutartį iki 2015 m. gruodžio 31 d. Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad STSIT šioje byloje pažeidė ieškovės teisę būti išklaustyta, Parlamentas yra tos nuomonės, kad, jei STSIT būtų tinkamai išklausiusi ieškovę, būtų priėmusi tokį patį sprendimą nepratęsti jos sutarties. Iš tikrųjų jis mano, kad ieškinyje ieškovės pateikti argumentai, kuriuos ji būtų galėjusi pateikti prieš pradinio ginčijamo sprendimo priėmimą, yra tokie patys, kaip ir jos pateikti prašyme pratęsti sutartį ir 2015 m. liepos 22 d. skunde, į kuriuos buvo atsakyta tiek pradiniam ginčijamam sprendime, tiek sprendime dėl skundo.
- 149 Pirmiausia, primintina, kad teisė į gynybą, dabar įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, kurį Sąjungos teismas pripažino visuotinai taikomu (žr. 2013 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *L / Parlamentas*, T-317/10 P, EU:T:2013:413, 81 punktą), apima, be kita ko, šio straipsnio 2 dalies a punkte numatytą kiekvieno asmens procedūrinę teisę būti išklausytam prieš priimant dėl jo individualią priemonę, kuri būtų jam nepalanki (žr. 2016 m. vasario 5 d. Sprendimo *GV / IVT*, F-137/14, EU:F:2016:14, 71 punktą).
- 150 Taigi pagal teisę būti išklausytam, kuri turi būti užtikrinama net jei nėra taikytinų teisės aktų, reikalaujama, kad suinteresuotasis asmuo turėtų galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl jam nepalankių įrodymų, kuriais gali būti remiamasi numatomame priimti akte (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 3 d. Sprendimo *BP / FRA*, T-658/13 P, EU:T:2015:356, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *FS / EESRK*, F-50/15, EU:F:2016:119, 115 punktą).
- 151 Šiuo klausimu pažymėtina, kad administracijos sprendimas nepasinaudoti galimybe, kurią ji turi pagal KTIS, pratęsti terminuotą tarnautojo sutartį formaliai nėra sprendimas, priimtas užbaigiant dėl suinteresuotojo asmens pradėtą procedūrą.
- 152 Tačiau jei tarnautojas, kaip asmuo, kuriam taikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai, pagal šių nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikia prašymą pratęsti jo tarnybos sutartį prieš baigiant jai galioti (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 38 punktą) arba jei institucija savo vidaus nuostatuose numato laiku pradėtiną konkrečią procedūrą, susijusią su tarnautojo sutarties pratęsimu prieš baigiant jai galioti, reikia manyti, kad užbaigiant tokią procedūrą arba atsakant į tokį prašymą, pateiktą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus, STSIT priima sprendimą, susijusį su suinteresuotojo asmens sutarties pratęsimu, ir kad, atsižvelgiant į tai, jog šis sprendimas priimamas suinteresuotojo asmens nenaudai, STSIT turi šį asmenį išklausti prieš priimdama šį sprendimą, kuris turi būti motyvuotas, kaip reikalaujama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnį, pagal analogiją taikomą sutartininkams pagalbinėms užduotims remiantis KTIS 92 straipsniu.
- 153 Tuo atveju, jei STSIT nusprendžia nepasinaudoti pagal KTIS turima galimybe pratęsti tarnautojo sutartį, toks sprendimas nepratęsti sutarties gali būti priimtas tik po to, kai suinteresuotajam asmeniui buvo sudaryta galimybė veiksmingai išdėstyti savo požiūrį, prirėikus STSIT paprasčiausiai pranešus apie savo ketinimą ir nurodžius nepasinaudojimo minėta galimybe priežastis, bendraujant raštu arba žodžiu, netgi trumpą laiką (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 49–52 punktus, 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 33 punktą ir 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Tzikas / EGA*, F-120/13, EU:F:2014:197, 59 punktą). Šį bendravimą turi pradėti STSIT, kuriai tenka įrodinėjimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Marcuccio / Komisija*, C-59/06 P, EU:C:2007:756, 47 punktą, 2015 m. birželio 3 d. Sprendimo *BP / FRA*, T-658/13 P, EU:T:2015:356, 54 punktą ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *FR / EESRK*, F-50/15, EU:F:2016:119, 116 punktą).

- 154 Šiuo atžvilgiu taip pat yra nuspręsta, kad teisės į gynybą paisymo principo reikia laikytis kuo griežčiau, jei, kaip nagrinėjamu atveju, sprendimas nepratęsti tarnybos sutarties buvo priimtas su bendravimo sunkumais susijusiomis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 3 d. Sprendimo *BP / FRA*, T-658/13 P, EU:T:2015:356, 51 punktą ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *FS / EESRK*, F-50/15, EU:F:2016:119, 114 punktą), vis dėlto primenant, kad teisės būti išklaustyta pažeidimą reikia vertinti atsižvelgiant, be kita ko, į atitinkamą sritį reglamentuojančias nacionalinės teisės normas (žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 34 punktą).
- 155 Nagrinėjamu atveju po to, kai prieš šešias darbo dienas iki sutarties galiojimo pabaigos 2015 m. gegužės 31 d. buvo pateiktas prašymas pratęsti sutartį, neatsižvelgiant į tai, kad administracija šiuo klausimu pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį turėjo pateikti atsakymą per keturis mėnesius (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 17 d. Sprendimo *LP / Europol*, T-719/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:7, 64 punktą), ir į tai, kad suinteresuotoji tuo metu buvo išėjusi laikinųjų nedarbingumo atostogų, STSIT galėjo per mažiau nei savaitę pateikti atsakymą į prašymą pratęsti sutartį. Tačiau STSIT formaliai iš pradžių neišklausė suinteresuotosios šiuo klausimu, nors reikalavimus, nustatytus Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte, rūpestingai administracijai visai nėra sunku įvykdyti ir suinteresuotojo asmens išklausymas reiškia minimalią garantiją, kai administracija, kaip šiuo atveju, veikia srityje, kurioje ji turi didelę diskreciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 5 d. Sprendimo *GV / EIVT*, F-137/14, EU:F:2016:14, 77 punktą). STSIT taip pat formaliai neišklausė ieškovės iki 2015 m. liepos 14 d. patvirtinamojo sprendimo priėmimo.
- 156 Tai reiškia, kad nagrinėjamu atveju STSIT pažeidė ieškovės teisę būti išklaustyta, taigi ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą.
- 157 Tokiomis aplinkybėmis pagal jurisprudenciją, net jei pažeista teisė į gynybą, tam, kad pagrindą būtų galima pripažinti priimtiniu, dar reikia, kad, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų galėjęs būti kitoks (2016 m. balandžio 14 d. Nutartis *Dalli / Komisija*, C-394/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:262, 41 punktą ir 2007 m. vasario 6 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, T-246/04 ir T-71/05, EU:T:2007:34, 149 punktą; taip pat žr. 2015 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Wahlström / Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 158 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad bylos teismo nagrinėjimo etape ieškovės pateikti argumentai iš esmės sutampa su argumentais, kuriuos ji išdėstė prašyme pratęsti sutartį. Tačiau STSIT į šiuos argumentus atsižvelgė, nes atsakydama būtent į šį prašymą priėmė pradinį ginčijamą sprendimą, t. y. 2015 m. gegužės 28 d. sprendimą, patvirtintą 2015 m. liepos 14 d. sprendimu.
- 159 Be to, tie patys argumentai buvo pakartoti ir išplėtoti skunde ir papildomame skunde. Sprendime dėl skundo STSIT atsakė į minėtus argumentus, kartu patvirtindama savo sprendimą nepratęsti ieškovės sutarties. O dėl keturių pranešimų apie laisvas keturias kitas darbo vietas, kuriuos ieškovė būtų galėjusi nurodyti, jei būtų buvusi išklaudyta, pakanka konstatuoti, kad jie buvo susiję su administratorių pareigų grupės darbo vietomis, kurios pagal pirmenybę turėjo būti užimtos perkeliant ar paaukštinant pareigūnus.
- 160 Todėl, nors ieškovė formaliai nebuvo išklaudyta prieš priimant pradinį ginčijamą sprendimą, atsižvelgiant į jos argumentus, pateiktus bylos teismo nagrinėjimo etape, reikia manyti, kad įvykdžius šį formalumą rezultatas, kiek tai susiję su jos sutarties pratęsimu, nebūtų buvęs kitoks.
- 161 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį reikalavimą dėl panaikinimo reikia atmesti, taigi reikia atmesti ir visus reikalavimus dėl panaikinimo.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

- 162 Grįsdama reikalavimą atlyginti žalą ieškovė teigia, kad patyrė neturtinę žalą dėl pradinio ginčijamo sprendimo ir sprendimo dėl skundo neteisėtumo, pirmiausia todėl, kad šie sprendimai reiškė STSIT piktnaudžiavimą įgaliojimais ir prilygo atleidimui iš darbo, kurį lėmė pagalbos prašymo pateikimas. Ieškovė teigia, kad buvo paveikta psichologiškai, todėl turėjo gydytis, ir mano, kad STSIT elgesys priimant sprendimus pažeidė jos orumą. Šiomis aplinkybėmis ji teigia patyrusi neturtinę žalą, kuri turi būti atlyginta sumokant 100 000 EUR kompensaciją.
- 163 Be to, nurodydama kitus aspektus, susijusius su STSIT bendravimu su savo tarnautojais būdais baigiant galioti jų sutartims, pirmiausia jos elektroninio pašto dėžutės blokažimą 2015 m. gegužės 31 d., taip pat automatiškai siunčiamus informacinius elektronus laiškus apie administracinius veiksmus, susijusius su sutarties galiojimo pabaiga, į kuriuos suinteresuotųjų asmenų prašoma nekreipti dėmesio, jeigu jų sutartys būtina bus pratęstos, ieškovė mano, kad jie reiškia atskirą administracijos klaidą, dėl kurios ji patyrė neturtinę žalą, kuri turi būti atlyginta sumokant 15 000 EUR kompensaciją.
- 164 Parlamentas prašo reikalavimą atlyginti žalą atmesti kaip nepagrįstą, pabrėždamas, kad jo tarnybos nepadarė jokios klaidos nei priimdamos sprendimą nepratęsti ieškovės sutarties, nei apskritai nagrinėdamos jos bylą.
- 165 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad reikalavimas atlyginti turtinę ar neturtinę žalą atmestinas, jei, kaip šiuo atveju, yra glaudžiai susijęs su reikalavimu dėl panaikinimo, kuris pats atmestas kaip nepriimtinas arba nepagrįstas (šiuo klausimu žr. 2001 m. kovo 6 d. Sprendimo *Connolly / Komisija*, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 129 punktą, 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 51 punktą ir 2014 m. balandžio 30 d. Sprendimo *López Cejudo / Komisija*, F-28/13, EU:F:2014:55, 105 punktą).
- 166 Todėl reikalavimą atlyginti žalą, kiek jis susijęs su neturtinės žalos, patirtos dėl pradinio ginčijamo sprendimo ir sprendimo dėl skundo neteisėtumo, atlyginimu, reikia atmesti.
- 167 Be to, kalbant apie reikalavimą atlyginti neturtinę žalą, susijusią su atskira administracijos klaida, reikia pasakyti, kad ieškovės nurodytos aplinkybės neleidžia nustatyti tokios klaidos. Iš tikrųjų kadangi elektronus paštas skirtas vien naudojimui, tiesiogiai susijusiam su tarnautojo vykdomomis užduotimis, normalu, kad pasibaigus ieškovės tarnybos sutarčiai STSIT panaikino jos pašto dėžutę (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *CH / Parlamentas*, F-132/14, EU:F:2015:115, 74 punktą). Be to, STIST galėjo organizuodama tarnybos darbą nuspręsti, kad tarnautojams, kurių sutartys baigia galioti, nustatyti laiku būtų automatiškai siunčiami elektronus laiškuai.
- 168 Todėl reikalavimą atlyginti žalą, susijusį su tariama atskira STSIT tarnybos klaida, taip pat reikia atmesti.
- 169 Atmetus reikalavimą dėl panaikinimo ir reikalavimą atlyginti žalą, reikia atmesti ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 170 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 171 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Parlamento pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš HF bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Paskelbta 2017 m. balandžio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.